

บทที่ 2

ลักษณะของพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี
ตามอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี

จากที่ได้ศึกษามาในบทที่ 1 แล้วว่าการจำแนกประเภทสินค้าในระยะเริ่มแรกนั้น จะมีลักษณะที่ง่าย ๆ โดยมีได้คำนึงถึงขั้นตอนการผลิต หรือจำแนกวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนสินค้าในระยะเวลาดังกล่าวมีจำนวนไม่มากนัก การจำแนกประเภทสินค้าเริ่มมีลักษณะที่เด่นชัดมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากความต้องการของหลาย ๆ ฝ่าย ซึ่งเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในวงจรของการค้าระหว่างประเทศ เพื่อที่จะก่อให้เกิดความมั่นใจที่จะได้รับความเป็นธรรม ความสะดวกในระบบของการค้า โดยปรารถนาให้มีรูปแบบการจำแนกประเภทสินค้าที่คล้ายคลึงกันในการจำแนกประเภทสินค้า ก่อนที่จะมีการนำระบบฮาร์โมนีมาใช้ นั้น ได้มีระบบการจำแนกประเภทสินค้า ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายอยู่ 2 ระบบ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจำแนกที่แตกต่างกัน คือการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบ CCCN ซึ่งมุ่งประโยชน์ทางด้านศุลกากร และการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบ SITC ซึ่งมุ่งประโยชน์ทางด้านสถิติการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งทั้งสองระบบนี้ได้ใช้ควบคู่กันมาโดยมีการเชื่อมโยง 2 ระบบนี้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งทางด้านศุลกากรและสถิติการค้าระหว่างประเทศ ในระยะต่อมา เนื่องจากผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้ผลิตขึ้นโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้การจำแนกประเภทสินค้าทั้งสองระบบเกิดปัญหาในการที่จะนำไปใช้เสมอ ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ จึงได้มีความพยายามที่จะนำทั้ง 2 ระบบนี้มาประกอบกัน เพื่อเป็นระบบการจำแนกประเภทสินค้าที่เป็นหนึ่งเดียว จึงได้มีการร่วมกันศึกษา และนำพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีมาใช้

พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีนี้เป็นระบบที่สร้างขึ้นโดยคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร (The Customs Co-operation Council) โดยมีการนำมาบังคับใช้ให้เป็นไปตาม อนุสัญญาระหว่างประเทศ คือ International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System ซึ่งประกอบด้วยตัวอนุสัญญา 28 มาตรา

และภาคผนวก โดยเฉพาะในส่วนของภาคผนวกนี้ ก็คือระบบการจำแนกประเภทสินค้า ซึ่งเป็นจุดที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีผลมากที่สุด²⁰

พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีนี้ได้เริ่มใช้ครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2531 จนถึงปัจจุบัน มีผู้ใช้ทั้งสิ้น 71 ประเทศ และ 1 สหภาพศุลกากร (ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป) ในจำนวนนี้มี 52 ประเทศ และ 1 สหภาพศุลกากรได้ใช้ระบบฮาร์โมนีโดยเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับนี้ และมีอีก 19 ประเทศที่ยังมิได้เข้าเป็นภาคี ในตัวอนุสัญญาฉบับนี้ ได้มีการกำหนดสิทธิ หน้าที่ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการใช้ระบบฮาร์โมนี ซึ่งจะได้อธิบายดังนี้

2.1 ความหมายและวัตถุประสงค์ของพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี

อนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี ได้ให้คำนิยามคำว่า ระบบฮาร์โมนีไว้ในมาตรา 1(ก) ว่า "ระบบฮาร์โมนี เพื่อการจำแนกประเภทและการกำหนดรหัสสินค้า หมายถึง ระบบการแบ่งกลุ่มสินค้าอันประกอบด้วยประเภทและประเภทย่อย และเลขรหัสของประเภท และประเภทย่อยที่เกี่ยวข้องหมายเหตุของหมวด ตอน และประเภทย่อย และหลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการตีความระบบฮาร์โมนี ซึ่งกำหนดไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญาฉบับนี้" จากคำนิยามดังกล่าว ระบบฮาร์โมนี จึงหมายถึง

ระบบการแบ่งกลุ่มสินค้า ซึ่งได้พัฒนามาจากระบบ CCCN และ SITC โดยในการแบ่งกลุ่มสินค้านี้ ได้กำหนดให้มีการแบ่งออกเป็นประเภท (Heading) และประเภทย่อย (Subheading) โดยจะมีเลขรหัสกำกับประเภท และประเภทย่อยไว้ กล่าวคือ ในระดับประเภทจะใช้รหัสตัวเลข 4 ตัว ส่วนระดับประเภทย่อยจะใช้รหัสตัวเลข 5 และ 6 ตัว ตามลำดับ ซึ่งมีความหมายว่า

ในประเภทรหัส 4 ตัว

ประเภทพิกัดที่ 74.11 เป็นรหัสของหลอด และท่อทำด้วยทองแดง ซึ่งมีความหมายว่า หลอด และท่อทำด้วยทองแดง อยู่ในตอนที่ 74 ประเภทพิกัดที่ 11

²⁰ สตีลตี ลิมพงศ์พันธ์, กฎหมายศุลกากรระหว่างประเทศ วารสารศุลกากร ปีที่ 2 ฉบับที่ 9 (มกราคม-ธันวาคม 2531), หน้า 10.

ในประเภทหัตถ์ย่อ 6 ตัว

ประเภทพิกัดที่ 12๐9.23 เป็นรหัสของประเภทย่อยของเมล็ดพืชที่
หมายความว่าเมล็ดพืช อยู่ในตอนที่ 12 ประเภทพิกัดที่ 9 ประเภทย่อยที่ 23

การจำแนกประเภทสินค้าตามระบบฮาร์โมนีนี้ได้กำหนดไว้ในภาคผนวก
ของอนุสัญญา ซึ่งตามมาตรา 2 ได้กำหนดว่า "ภาคผนวกของอนุสัญญานี้ ให้
ถือเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญา และการอ้างถึงอนุสัญญา ให้หมายความรวมถึงการ
อ้างถึงภาคผนวกด้วย" ซึ่งการกำหนดไว้ดังนี้ จะทำให้วิธีการจำแนกประเภท
สินค้าตามอนุสัญญานี้ มีผลผูกพันประเทศภาคีของอนุสัญญา จะต้องยอมรับวิธี
การจำแนกประเภทสินค้าตามที่กำหนดไว้

- หมายเหตุของหมวด ตอน และประเภทย่อย จะกำหนดขอบเขตของ
ถ้อยคำที่ปรากฏในแต่ละประเภทพิกัด ว่านอกเหนือไปจากข้อความที่เป็นตัวบทของ
ประเภทที่เกี่ยวข้อง หรือยกเว้นสินค้าชนิดใดบ้างที่ไม่อยู่ในหมวด ตอน หรือ
ประเภทย่อยนั้น

- หลักเกณฑ์ทั่วไป สำหรับการตีความระบบฮาร์โมนี หลักเกณฑ์การ
ตีความนี้ จะมีกำหนดไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญา ซึ่งมีทั้งหมด 6 ข้อ โดยมีการ
กำหนดว่า สินค้าชนิดใดที่ประกอบขึ้นด้วยสารหลาย ๆ สิ่งที่แยกนำเข้า ควรจะจัด
อยู่ในประเภทพิกัดใด (รายละเอียดจะศึกษาต่อไป)

สำหรับวัตถุประสงค์ของระบบฮาร์โมนีก็คือ ต้องการก่อให้เกิดความ
สะดวกในทางการค้าระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการจัดเก็บ การเปรียบเทียบ
และการวิเคราะห์ทางสถิติ ตลอดจนลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกำหนดลักษณะ
สินค้า การจำแนกประเภทสินค้า และการกำหนดรหัสสินค้าชั้นใหม่ อันเนื่องมา
จากการเปลี่ยนแปลงระบบการจำแนกประเภทสินค้า จากระบบหนึ่งไปสู่อีกระบบ
หนึ่งในทางการค้า นอกจากนี้ ยังประสงค์ที่จะก่อให้เกิดความสะดวกในการจัด
ระบบเอกสารทางการค้า และการส่งข้อมูล ให้มีมาตรฐานอย่างเดียวกัน รวมทั้ง
ต้องการก่อให้เกิดความสะดวกในการเจรจาทางการค้าระหว่างประเทศด้วย

2.2 โครงสร้างการจำแนกประเภทสินค้า ตามอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบ ฮาร์โมนี ศึกษาเปรียบเทียบระบบ CCCN

ดังที่ได้ทราบความหมายของคำว่า ระบบฮาร์โมนี หมายถึง ระบบ
การแบ่งกลุ่มสินค้าอันประกอบด้วยประเภทและประเภทย่อย ซึ่งอนุสัญญาพิกัดอัตรา

ศุลกากรระบบฮาร์โมนี ได้กำหนดการจำแนกประเภทสินค้าไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญา โดยวิธีการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบฮาร์โมนีนี้ได้พัฒนาจากระบบ CCCN และ SITC และมีระบบ CCCN เป็นหลัก โดยมีวัตถุประสงค์ต้องการให้มีระบบการจำแนกที่คล้ายคลึงกัน ในระบบของการค้าระหว่างประเทศ เพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ทั้งจากด้านศุลกากรและเพื่อประโยชน์ทางด้านสถิติการค้าระหว่างประเทศ การจำแนกตามระบบฮาร์โมนีนี้มีความละเอียดเพิ่มมากขึ้นกว่าระบบ CCCN ซึ่งในระบบ CCCN เดิม ได้จำแนกสินค้าออกเป็น 21 หมวด แบ่งเป็น 99 ตอน ในส่วนของการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบฮาร์โมนี ได้จำแนกสินค้าออกเป็น 21 หมวด แบ่งเป็น 96 ตอน ซึ่งในระบบฮาร์โมนี ได้มีความแตกต่างไปจากระบบ CCCN ดังตารางเปรียบเทียบ

เปรียบเทียบโครงสร้างการจำแนกประเภทสินค้าระบบ CCCN และระบบอาร์โมไนซ์

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบอาร์โมไนซ์	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
หมวด 1 สัตว์มีชีวิต จากสัตว์	หมวด 1 สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จาก สัตว์	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 1 สัตว์มีชีวิต	ตอนที่ 1 สัตว์มีชีวิต	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 2 เนื้อและส่วนต่างๆของ สัตว์ ซึ่งบริโภคได้	ตอนที่ 2 เนื้อสัตว์และส่วนอื่นของ สัตว์ที่บริโภคได้	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเป็น 10 ประเภท พิกัด
ตอนที่ 3 ปลา สัตว์น้ำอื่นๆและ หอย	ตอนที่ 3 ปลา สัตว์น้ำจำพวกครัส ตาเซีย โมลลัสก์ และ สัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสัน หลังอื่น ๆ	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเติมข้อความเพื่อ ให้การจำแนกชัดเจน ขึ้นและได้เพิ่มเป็น 7 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 4 ผลิตภัณฑ์นม ไข่ น้ำผึ้ง	ตอนที่ 4 ผลิตภัณฑ์นม ไข่ สัตว์ปีก น้ำผึ้งธรรมชาติ ผลิต ภัณฑ์จากสัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ ในที่อื่น	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเติมข้อความเพื่อ การจำแนกชัดเจนขึ้น และได้เพิ่มเป็น 10 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 5 ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติของ สัตว์ที่มี ระบุหรือรวม ไว้ในที่อื่น	ตอนที่ 5 ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่ไม่ได้ ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ลด เหลือ 11 ประเภท พิกัด
หมวด 2 ผลผลิตของพืช	หมวด 2 ผลิตภัณฑ์จากพืช	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 6 ต้นไม้ หัว รากและสิ่ง ที่คล้ายกัน ดอกไม้ ใบ ไม้ที่ใช้ในการตกแต่ง	ตอนที่ 6 ต้นไม้และพืชอื่น ๆ ที่มีชีวิต หัว ราก และสิ่งที่คล้าย กัน ดอกไม้ และใบไม้ที่ ใช้ประดับ	ไม่เปลี่ยนแปลง	

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
ตอนที่ 7 พืชผักที่บริโภคได้ รวมถึงราก และหัวพืชบางชนิดที่บริโภคได้	ตอนที่ 7 พืชผักรวมทั้งรากและหัวพืชบางชนิดที่บริโภคได้	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ได้เพิ่มเป็น 14 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 8 ผลไม้ และลูกนัตที่บริโภคได้ เปลือกแดงหรือ เปลือกผลไม้นี้ประเภทส้ม	ตอนที่ 8 ผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้เปลือกผลไม้นี้ประเภทส้มหรือเปลือกแดง	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ได้เพิ่มเป็น 13 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 9 กาแฟ ชา ชามาคั่วและเครื่องเทศ	ตอนที่ 9 กาแฟ ชา ชามาคั่วและเครื่องเทศ	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 10 ธัญพืช	ตอนที่ 10 ธัญพืช	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ได้เพิ่มเป็น 8 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 11 ผลิตภัณฑ์ ของอุตสาหกรรมข้าวมอลท์ และแป้งสตาร์ช กากถั่วเหลืองอินทูลิน	ตอนที่ 11 ผลิตภัณฑ์ ของอุตสาหกรรมโมลต์ เมล็ดธัญพืช มอลต์ สตาร์ช อินทูลิน และกากถั่วเหลืองจากข้าวสาลี	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 12 เมล็ดพืช และผลไม้ที่มีน้ำมัน เมล็ดข้าวเมล็ดพืชและผลไม้เบ็ดเตล็ดพืชที่ใช้ทำยาและใช้ในอุตสาหกรรม ฟาง และหญ้าแห้ง	ตอนที่ 12 เมล็ดพืช และผลไม้ที่มีน้ำมัน เมล็ดธัญพืช เมล็ดพืช และผลไม้เบ็ดเตล็ดพืช ที่ใช้ในอุตสาหกรรม หรือใช้เป็นยา ฟางและหญ้าแห้งที่ใช้เป็นอาหารสัตว์	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ได้เพิ่มเติมข้อความใหม่ ความชัดเจนขึ้น และได้เพิ่มเป็น 14 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 13 วัตถุดิบจากพืชที่เหมาะสมสำหรับการย้อมสี ฟอกหนัง ครั่ง รวมทั้งยางไม้ ยางไม้จำพวกยางสน ยางของพืช	ตอนที่ 13 ครั่ง รวมทั้งกัม เรซิน น้ำเลี้ยง (แซป) และสิ่งสกัดอื่น ๆ จากพืช	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี จะจำกัด ชนิดของสินค้าลง น้อยกว่าระบบ CCCN และได้จำนวนพิกัดลงเหลือ 2 ประ

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบอาร์โมไนซ์	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
อื่น ๆ และสิ่งที่ได้จากการสกัด จากยางดังกล่าว			ประเภทพิกัด
ตอนที่ 14 พืช ที่ใช้ในการถักสาน วัตถุ ที่ใช้ในการแกะสลัก ผลผลิตของพืชที่มีได้ระบุหรือรวมไว้ใน	ตอนที่ 14 วัตถุจากพืช ที่ใช้ถักสาน ผลผลิตจากพืช ที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ลดลงเหลือ 4 ประเภทพิกัด
หมวด 3 <u>ไขมัน และน้ำมันที่ได้จากสัตว์ และพืช และผลิตภัณฑ์ ที่แยกได้จากไขมันหรือน้ำมันเหล่านี้</u> <u>ไขมัน ที่จัดเพื่อบริโภค</u> <u>ไข และขี้ผึ้งที่ได้จากสัตว์และพืช</u>	หมวด 3 <u>ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืชและผลิตภัณฑ์ที่แยกได้จากไขมัน และน้ำมันดังกล่าว</u> <u>ไขมันที่บริโภคได้ ซึ่งจัดทำแล้ว</u> <u>ไขที่ได้จากสัตว์ หรือพืช</u>	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 15 <u>ไขมัน และน้ำมันที่ได้จากสัตว์และพืช และผลิตภัณฑ์ ที่แยกได้จากไขมันหรือน้ำมันเหล่านี้</u> <u>ไขมันที่จัดทำเพื่อบริโภค</u> <u>ไข และขี้ผึ้งที่ได้จากสัตว์และพืช</u>	ตอนที่ 15 <u>ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืชและผลิตภัณฑ์ที่แยกได้จากไขมัน และน้ำมันดังกล่าว</u> <u>ไขมันที่บริโภคได้ ซึ่งจัดทำแล้ว</u> <u>ไขที่ได้จากสัตว์หรือพืช</u>	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 22ประเภทพิกัด
หมวด 4 <u>อาหาร ที่ปรุงแต่งแล้ว</u> <u>เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้ม</u> <u>และยาสูบ</u>	หมวด 4 <u>อาหารปรุงแต่ง เครื่องดื่ม สุราและน้ำส้มสายชู</u> <u>ยาสูบ และผลิตภัณฑ์ที่ใช้แทนยาสูบ</u>		

พิกัดอัตราค่ากลางระบบ CCN	พิกัดอัตราค่ากลางระบบอาร์โมไนซ์	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
ตอนที่ 16 เนื้อ ปลา สัตว์น้ำอื่น ๆ และหอยที่ปรุงแต่งแล้ว	ตอนที่ 16 ของปรุงแต่งจาก เนื้อ สัตว์ ปลา หรือสัตว์น้ำ จำพวกครัสตาเซีย โมลลัสก์ หรือจากสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเติมข้อความโดยระบุสัตว์น้ำ ให้ละเอียดถึง ครัสตาเซีย โมลลัสก์
ตอนที่ 17 น้ำตาล และน้ำตาลทำเป็นขนม	ตอนที่ 17 น้ำตาล และขนมทำจากน้ำตาล (ซูการ์คอนเฟกชันเนอร์)	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ลดลงเหลือ 4 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 18 โกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้	ตอนที่ 18 โกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 19 ของปรุงแต่ง ที่ทำจากพืชผัก แป้ง หรือแป้งสตาร์ช ผลิตภัณฑ์ของอาหารที่ทำด้วยแป้ง	ตอนที่ 19 ของปรุงแต่ง จากพืชผัก แป้ง สตาร์ช หรือนม ผลิตภัณฑ์อาหาร จำพวกเพสทรี	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ลดลงเหลือ 5 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 20 ของปรุงแต่ง ที่ทำจากพืชผัก ผลไม้ หรือส่วนต่าง ๆ ของพรรณไม้	ตอนที่ 20 ของปรุงแต่ง ทำจากผักสด ผลไม้ ลูกนัตหรือจากส่วนอื่นของพืช	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 9 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 21 ของปรุงแต่ง เบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้	ตอนที่ 21 ของปรุงแต่ง เบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ลดลงเหลือ 6 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 22 เครื่องดื่ม สุราและน้ำส้ม	ตอนที่ 22 เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเติม น้ำส้มสายชู ในประเภทพิกัด ที่ 22.09 ระบบอาร์โมไนซ์ ลดลงเหลือ 9 ประเภทพิกัด

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CUCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบอาร์โมไนซ์	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
ตอนที่ 23 เศษที่เหลือจากอุตสาหกรรมทำอาหาร และอาหาร ที่ได้จัดทำไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์	ตอนที่ 23 กากและเศษที่เหลือจากอุตสาหกรรมผลิตอาหารอาหารที่จัดทำไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 9 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 24 ยาสสูบ	ตอนที่ 24 ยาสสูบ และผลิตภัณฑ์ที่ใช้แทนยาสสูบ	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบ อาร์โมไนซ์ ผลิตภัณฑ์ ที่ใช้แทนยาสสูบและ ได้เพิ่มเป็น 3 ประเภทพิกัด
<u>หมวด 5 ผลิตภัณฑ์แร่</u>	<u>หมวด 5 ผลิตภัณฑ์แร่</u>	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 25 เหล็ก กำมะถัน ดิน และหิน วัสดุจำพวกหิน ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว และซีเมนต์	ตอนที่ 25 เหล็ก กำมะถัน ดินและหิน วัสดุจำพวกพลาสติก-เตอร์ ปูนขาว และซีเมนต์	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ลดลงเหลือ 9๗ ประเภทพิกัด
ตอนที่ 26 สนิมแร่โลหะ ชีแร่ และถ่าน	ตอนที่ 26 สนิมแร่ ตะกั่ว และถ่าน		ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 21ประเภทพิกัด
ตอนที่ 27 เชื้อเพลิง ที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นสิ่งตั้ง-กล่าววัตถุดิบจำพวกน้ำมัน ดิน ไช้ที่ได้จากแร่	ตอนที่ 27 เชื้อเพลิง ที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่ และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่น สิ่งตั้ง-กล่าว สารบิทูมินัส ไช้ที่ได้จากแร่	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ลดลงเหลือ 16 ประเภทพิกัด
<u>หมวด 6 ผลิตภัณฑ์ ของอุตสาหกรรมทางเคมี และอุตสาหกรรมที่คล้ายกัน</u>	<u>หมวด 6 ผลิตภัณฑ์ ของอุตสาหกรรมทางเคมี หรืออุตสาหกรรม ที่เกี่ยวข้อง</u> <u>เนื่องกัน</u>		

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบอาร์โมไนซ์	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
ตอนที่ 28 เคมีภัณฑ์อินทรีย์ สารประกอบอินทรีย์ และ สารประกอบ อินทรีย์ ของ โลหะมีค่า ของ โลหะประเภทแรร์เอิร์ธ ของ ชาติกัมมันตรังสี และของ ไอโซโทป	ตอนที่ 28 เคมีภัณฑ์อินทรีย์ สารประกอบอินทรีย์หรือสารประกอบอินทรีย์ ของ โลหะมีค่า ของ โลหะจำพวกแรร์เอิร์ธของชาติกัมมันตรังสี หรือของ ไอโซโทป	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ ลดลง เหลือ 51 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 29 เคมีภัณฑ์อินทรีย์	ตอนที่ 29 เคมีภัณฑ์อินทรีย์	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ ลดลง เหลือ 42 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 30 เมล็ดพืชผัก	ตอนที่ 30 ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเป็น 6 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 31 ป้าย ตอนที่ 32 สิ่งสกปรกที่ใช้ในการฟอกหนังและย้อมสี แกนหิน และสิ่งที่ได้จากแกนหิน สีย้อม สีระบาย สีทำน้ำมันสีเงา สิ่งอดยา (พัตต์) สีรองพื้น และหมึก	ตอนที่ 31 ป้าย ตอนที่ 32 สิ่งสกปรกที่ใช้ฟอกหนังหรือย้อมสีแกนหินและอนุพันธ์ของแกนหิน สีย้อม สี (พิกเมนต์) และวัตถุแต่งสีอื่น ๆ สีทา และ วาไรซ์ พัตต์ และมาสติกอื่น ๆ รวมทั้ง หมึก	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเป็น 15 ประเภทพิกัด
ตอนที่ 33 หัวน้ำมันหอม เรซิน นอยด์ เครื่องหอม คอสเมติก และเครื่องสำอาง	ตอนที่ 33 เอสเซนซ์แอลกอฮอล์และเรซินนอยด์ เครื่องหอม เครื่องสำอาง หรือสิ่งปรุงแต่ง สำหรับประพินร่างกาย หรือประพินเสื้อผ้า (ทอยเล็ดเพรพาเรชัน)	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเต็มข้อความใหม่ ความชัดเจนขึ้น และได้เพิ่มเป็น 7 ประเภท

พิกัดอัตราค่าจ้างระบบ CCCN	พิกัดอัตราค่าจ้างระบบอาร์โมไนซ์	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
<p>ตอนที่ 34 สับ อีเทอร์รี่เคมี ที่ใช้ประโยชน์คล้ายสับ สิ่งปรุงแต่งเพื่อใช้ชักฟอกหรือ ล้างสิ่งปรุงแต่งเพื่อใช้ ในการหล่อลื่น ชีงเทียม ชีงที่ปรุงแต่งแล้ว ของปรุงแต่งสำหรับใช้ชักถูเทียม ไช และ ของที่คล้ายกัน เพสต์ สำหรับทำแบบ และ ชีงที่ใช้ ในการทำพื้น</p>	<p>ตอนที่ 34 สับ สารอีเทอร์รี่ที่เป็นตัวลดแรงตึงผิวสิ่งปรุงแต่งที่ใช้ชักล้าง สิ่งปรุงแต่งที่ใช้หล่อลื่น ไชเทียม ไชปรุงแต่ง สิ่งปรุงแต่งที่ใช้ชักเงา หรือชักถูเทียม ไชและของที่คล้ายกัน เพสต์สำหรับทำแบบ "ไชที่ใช้กันตกรรม" สิ่งปรุงแต่ง ทางกันตกรรม ซึ่งมีปาสเตอร์เป็นหลัก</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	
<p>ตอนที่ 35 วัตถุจำพวกแอลลูมินอย แดลและกาว</p>	<p>ตอนที่ 35 สารแอลลูมินอยด์ โมดิไฟส์สตาร์ช กาว เอนไซม์</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 7 ประเภทพิกัด</p>
<p>ตอนที่ 36 วัตถุระเบิด ผลิตภัณฑ์จำพวก ดอกไม้เพลิงไม้ขีดไฟ โลหะผสมที่ทำให้เกิดไฟ และสิ่งประดิษฐ์บางอย่างที่ติดไฟได้</p>	<p>ตอนที่ 36 วัตถุระเบิด ผลิตภัณฑ์จำพวกดอกไม้เพลิง ไม้ขีดไฟ แอลลอยที่ทำให้เกิดประกายไฟ สิ่งปรุงแต่งที่สันดาบได้บางชนิด</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ลดลง เหลือ 6 ประเภทพิกัด</p>
<p>ตอนที่ 37 เครื่องใช้ ในการถ่ายรูปและถ่ายภาพยนตร์</p>	<p>ตอนที่ 37 ของที่ใช้ ในการถ่ายรูปหรือถ่ายภาพยนตร์</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ลดลง เหลือ 7 ประเภทพิกัด</p>
<p>ตอนที่ 38 ผลิตภัณฑ์เคมีเบ็ดเตล็ด</p>	<p>ตอนที่ 38 เคมีภัณฑ์เบ็ดเตล็ด</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 23ประเภทพิกัด</p>

พิกัดอัตราค่ากลางระบบ CCCN	พิกัดอัตราค่ากลางระบบอาร์โมไนซ์	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
หมวด 7 ยางสนเทียม และวัตถุ จำพวกพลาสติก เซลลู โลส เอสเตอร์ เซลลู โลสอีเธอร์ และของที่ ทำจากวัตถุเหล่านี้ยาง ยางสังเคราะห์ สิ่งที ใช้แทนยาง (แพคติส) และ ของที่ทำจากวัตถุ ดังกล่าว	หมวด 7 พลาสติก และของที่ทำ พลาสติก ยางและของที่ ทำด้วยยาง	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ ใช้คำที่มีความชัดเจน ขึ้น
ตอนที่ 39 ยางสนเทียม และวัตถุ จำพวกพลาสติก เซลลู โลส เอสเตอร์ เซลลู โลสอีเธอร์ และของที่ ทำจากสิ่งเหล่านี้	ตอนที่ 39 พลาสติก และของที่ทำ ด้วยพลาสติก	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ ใช้คำ ที่มีความหมาย ชัดเจนขึ้นและได้ เพิ่ม เป็น 26 ประเภท พิกัด
ตอนที่ 40 ยาง ยางสังเคราะห์ สิ่งทีใช้แทนยาง (แพค ติส) และของทำจาก วัตถุดังกล่าว	ตอนที่ 40 ยางและของทำด้วยยาง	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเป็น 17ประเภท พิกัด
หมวด 8 หนังสือ หนังสือพิมพ์ หนังสือ เฟอร์และของที่ทำจาก หนังสือเหล่านี้เครื่องอ่าน และ เครื่องเขียนลาก เครื่องใช้สำหรับเดิน- ทาง กระเป๋าถือ และ ของที่คล้ายกัน ของที่ ทำด้วยเอ็นสัตว์ นอก จากเอ็นไหม	หมวด 8 หนังสือ หนังสือพิมพ์ หนังสือ และ ของที่ทำด้วยหนังสือ ดังกล่าว เครื่องอ่าน และ เครื่องเขียนลาก เครื่องใช้ สำหรับเดิน- ทาง กระเป๋าถือ และ ภาชนะที่คล้ายกัน ของ ทำด้วยวัสดุอื่น (นอกจาก วัสดุไหม	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเป็น 11ประเภท พิกัด

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบอาร์โมไนซ์	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
ตอนที่ 41 หนังสติ๊ก (นอกจากหนัง เฟอร์) และหนังฟอก	ตอนที่ 41 หนังสติ๊ก (นอกจากหนัง เฟอร์) และหนังฟอก	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 42 เครื่องหนังเครื่องอาบน และเครื่องเทียมลาก เครื่องใช้ สำหรับ เดินทาง กระเป๋าถือ และสิ่งที่คล้ายกันของ ที่ทำด้วยเอ็นสตีว นอก จากเอ็นสตีว	ตอนที่ 42 เครื่องหนัง เครื่องอาบน และ เครื่องเทียมลาก เครื่องใช้ สำหรับ เดินทาง กระเป๋าถือ และ ภาชนะที่คล้ายกัน ของ ที่ทำด้วยไส้สตีว (นอกจากไส้สตีวใหม่)	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 43 หนังเฟอร์ หนังเฟอร์ เทียมและผลิตภัณฑ์ของ สิ่งดังกล่าว	ตอนที่ 43 หนังเฟอร์ เฟอร์เทียม และ ผลิตภัณฑ์ของของ ดังกล่าว	ไม่เปลี่ยนแปลง	
หมวด 9 ไม้และของที่ทำด้วยไม้ <u>ถ่านไม้ ไม้คอร์ก และ</u> <u>ของ ที่ทำด้วยไม้คอร์ก</u> <u>สิ่งหัตถกรรม ทำด้วย</u> <u>ฟาง หนัาเอสวารโต</u> <u>และ ทำด้วยวัตถุอย่าง</u> <u>อื่น ที่ใช้ในการถักสาน</u> <u>เครื่องจักสาน รวมทั้ง</u> <u>เครื่องหวาย</u>	หมวด 9 ไม้ และของที่ทำด้วยไม้ <u>ถ่านไม้ ไม้กอกและของ</u> <u>ที่ทำด้วยไม้กอก ผลิตภัณฑ์</u> <u>ทำด้วยฟาง ทำด้วยเอส</u> <u>วารโต หรือวัตถุถักสาน</u> <u>อื่นๆ เครื่องจักสานและ</u> <u>เครื่องสาน</u>	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 44 ไม้และของที่ทำด้วยไม้ ถ่านไม้	ตอนที่ 44 ไม้ และของที่ทำด้วยไม้ ถ่านไม้	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ คด ลงเหลือ 21 ประ- เภทพิกัด
ตอนที่ 45 ไม้คอร์ก และของที่ทำ ด้วยไม้คอร์ก	ตอนที่ 45 ไม้กอก และของที่ทำด้วย ไม้กอก	ไม่เปลี่ยนแปลง	

พิกัดอัตราค่าจ้างระบบ CCCN	พิกัดอัตราค่าจ้างระบบอาร์โมไนซ์	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
<p>ตอนที่ 46 สิ่งหัตถกรรม ทำด้วย ฟาง ใยผ้าเอสพาร์โต และ ทำด้วยวัตถุอย่างอื่น ที่ใช้ในการถักสาน เครื่องจักสาน รวมทั้ง เครื่องหวาย</p>	<p>ตอนที่ 46 ผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยฟาง ทำด้วยเอสพาร์โตหรือวัตถุ ถักสานอื่น ๆ เครื่องจัก สาน หรือเครื่องสาน</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระบบอาร์โมไนซ์ ลด ลงเหลือ 2 ประเภท พิกัด</p>
<p>หมวด 10 วัตถุ ที่ใช้ทำกระดาษ กระดาษ กระดาษแข็ง และของที่ทำจากกระดาษและกระดาษแข็ง</p>	<p>หมวด 10 ใยไม้หรือเยื่อที่ได้จาก วัตถุจำพวกเส้นใยเซลลูโลสอื่น ๆ เศษและของที่ ใช้ไม่ได้ ที่เป็นกระดาษ หรือ กระดาษแข็ง กระดาษ และกระดาษ แข็ง และของที่ ทำด้วย กระดาษ หรือกระดาษ แข็ง</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเติมข้อความ เพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น</p>
<p>ตอนที่ 47 วัตถุที่ใช้ทำกระดาษ</p>	<p>ตอนที่ 47 ใยไม้และเยื่อที่ได้จาก วัตถุ จำพวกเซลลูโลส อื่น ๆ เศษและของที่ ใช้ ที่เป็นกระดาษ หรือ กระดาษแข็ง</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเป็น 7 ประเภท พิกัด</p>
<p>ตอนที่ 48 กระดาษ และกระดาษ แข็ง ของที่ทำด้วยเยื่อ กระดาษ ทำด้วย กระดาษ หรือกระดาษ แข็ง</p>	<p>ตอนที่ 48 กระดาษ และกระดาษ แข็ง ของที่ทำด้วยเยื่อ กระดาษ หรือทำด้วย กระดาษ หรือกระดาษ แข็ง</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเป็น 23ประเภท พิกัด</p>

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบอาร์โมไนซ์	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
<p>ตอนที่ 49 หนังสือพิมพ์ เป็นเล่ม หนังสือพิมพ์ รูปภาพ และ ผลิตภัณฑ์อย่างอื่น ของอุตสาหกรรม การ พิมพ์ ตัณฉบับที่เขียน หรือพิมพ์ดีด และแบบ แปลน</p>	<p>ตอนที่ 49 หนังสือ ที่พิมพ์เป็นเล่ม หนังสือพิมพ์ รูปภาพและ ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ของ อุตสาหกรรม การพิมพ์ ต้นฉบับที่เขียน หรือดีด พิมพ์ และแปลน</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	
<p>หมวด 11 <u>สิ่งทอและของที่ทำด้วย</u> <u>สิ่งทอ</u></p>	<p>หมวด 11 <u>สิ่งทอ และของที่ทำด้วย</u> <u>สิ่งทอ</u></p>		<p>ในหมวดที่ 11 นี้ ได้</p>
<p>ตอนที่ 50 ไหมและเส้นไหม</p>	<p>ตอนที่ 50 ไหม</p>		<p>มีการ เปลี่ยนแปลง</p>
<p>ตอนที่ 51 เส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่ ทำเป็นเส้นยาว</p>	<p>ตอนที่ 51 ขนแกะ ขนและเยียดหรือ ขนหยาบของสัตว์ ต้าย ขนม้า และผ้าทอ</p>		<p>และมีผลกระทบ จึง ได้นำไปกล่าวไว้โดย ละเอียด ในหัวข้อถัด ไป</p>
<p>ตอนที่ 52 สิ่งทอที่มีโลหะผสม</p>	<p>ตอนที่ 52 ฝ้าย</p>		
<p>ตอนที่ 53 ขนแกะและขนสัตว์ชนิด อื่น</p>	<p>ตอนที่ 53 เส้นใยสิ่งทอที่ได้จากพืช อื่น ๆ ต้ายกระดาษและ ผ้าทอจากต้ายกระดาษ</p>		
<p>ตอนที่ 54 ป่านลินินและป่านรามี</p>	<p>ตอนที่ 54 ไยยาวประดิษฐ์</p>		
<p>ตอนที่ 55 ฝ้าย</p>	<p>ตอนที่ 55 เส้นใยสิ่งประดิษฐ์</p>		
<p>ตอนที่ 56 เส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่ มิได้ทำเป็นเส้นยาว</p>	<p>ตอนที่ 56 แวตตั้ง สักหลาดและผ้า ไม่ทอ ต้ายชนิดพิเศษ เชือกชนิดทไวน์ ชนิด คอร์เดจ ชนิดโรบ และ เดเบิล และของที่ทำด้วย สิ่งดังกล่าว</p>		

พิกัดอัตราค่าจ้างระบบ CCCN	พิกัดอัตราค่าจ้างระบบอาร์โมไนซ์	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
ตอนที่ 57 วัสดุทอ ที่ได้จากพืช อย่างอื่น เส้นด้ายทำ ด้วยกระดาษและสิ่งทอ ที่ทอด้วยเส้นด้าย ทำ ด้วยกระดาษ	ตอนที่ 57 พรม และสิ่งทออื่นๆ		
ตอนที่ 58 พรม เสื่อ สิ่งปลาด และ พรมแขวนผนัง (แทนแปสตรี้) ฝ้ายทอ แบบกำมะหยี่ และแบบ เชนิลล์ ฝ้ายหน้าแคบ ฝ้ายแต่งริม ฝ้ายโปร่ง ชนิดทูลล์ และฝ้ายโปร่ง ชนิดเนื้ออย่างอื่น ฝ้าย ลูกไม้และฝ้ายปัก	ตอนที่ 58 ฝ้ายทอชนิดพิเศษ ฝ้ายสิ่ง ทอที่ทำแบบกัมฟอร์ด ฝ้าย ลูกไม้เทเพสตรี้ ฝ้ายที่ใช้ ตกแต่งฝ้ายปัก		
ตอนที่ 59 วัสดุสำหรับยึดเป็นแวม ภายใน และสีทหลากหลาย เชือกต่างๆ ฝ้ายที่ทอขึ้น เป็นพิเศษ ฝ้ายที่อวบ หรือ เคลือบของที่ทำ ด้วย วัสดุชนิดที่เหมาะสม สำหรับ ใช้ในการอุตสาหกรรม	ตอนที่ 59 ฝ้ายสิ่งทอที่อวบซึมเคลือบ หุ้มหรืออัดเป็นชั้น ของ ทำด้วยสิ่งทอ ชนิดที่ เหมาะ สำหรับ ใช้ใน อุตสาหกรรม		
ตอนที่ 60 ของ ที่ถักแบบเม็ดเต็ด และแบบโครเชต์	ตอนที่ 60 ฝ้ายถักแบบเม็ด หรือแบบ โครเชต์		
ตอนที่ 61 เครื่องแต่งกาย และ อุปกรณ์เครื่องแต่งกาย ที่ทำด้วยฝ้ายที่ทำด้วยวัสดุ ทอ นอกจากของที่ถัก	ตอนที่ 61 เครื่องแต่งกายและของ ที่ใช้ประกอบกับเครื่อง แต่งกาย ถักแบบเม็ดหรือ แบบโครเชต์		

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
<p>แบบนิตเตตหรือถักแบบโครเชต์</p> <p>ตอนที่ 62 ของสำเนาหรือรูปร่างอื่นที่ทำด้วยวัตถุทอ</p>	<p>ตอนที่ 62 เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกาย ที่ไม่ได้ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์</p>		
<p>ตอนที่ 63 เสื้อผ้าเก่าและของใช้แล้วอย่างอื่น ที่ทำด้วยวัตถุทอ รวมทั้งผ้าชีวรี่</p>	<p>ตอนที่ 63 ของที่ทำด้วยสิ่งทอที่จัดทำแล้วอื่น ๆ ของเป็นชุด เสื้อผ้าที่ใช้แล้วและของที่ใช้แล้ว ทำด้วยสิ่งทอผ้าชีวรี่</p>		
<p>หมวด 12 รองเท้า เครื่องสวมศีรษะ ร่ม ร่มปีกกันแดด แซ่ (วีป) แซ่ซีมา และส่วนของสิ่งเหล่านี้</p> <p>ชนมที่ตกแต่งแล้วและของที่ทำด้วยชนมดังกล่าว ดอกไม้ประดิษฐ์ของที่ทำด้วยผมนวมและฟัต</p>	<p>หมวด 12 รองเท้า เครื่องสวมศีรษะ ร่ม ร่มปีกกันแดด ไม้เท้า ไม้เท้าที่เบ้สั้นิ่ง แส้ (วีป) แส้ซีมา และ ส่วนประกอบของของดังกล่าว ชนสัตว์ปีกที่จัดเตรียมแล้วและของที่ทำด้วยชนดังกล่าว รวมทั้งของที่ทำด้วยผมนวม</p>	ไม่เปลี่ยนแปลง	
<p>ตอนที่ 64 รองเท้า สนับแข้งและสิ่งที่คล้ายกัน รวมทั้งส่วนของสิ่งดังกล่าว</p>	<p>ตอนที่ 64 รองเท้า สนับแข้ง และของที่คล้ายกัน รวมทั้งส่วนประกอบ ของของดังกล่าว</p>		
<p>ตอนที่ 65 เครื่องสวมศีรษะ และส่วนของ เครื่องสวมศีรษะ</p>	<p>ตอนที่ 65 เครื่องสวมศีรษะ และส่วนประกอบของเครื่องสวมศีรษะ</p>	ไม่เปลี่ยนแปลง	

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
ตอนที่ 66 ร่ม ร่มปีกกันแดด ไม้ ถื่อ แซ่(วีป) แซ่ซีมี และ ส่วนของสิ่งตั้ง- กล่าว	ตอนที่ 66 ร่ม ร่มปีกกันแดด ไม้ เท้า ไม้เท้าที่เป็นที่นั่ง แสบ(วีป) แสบซีมี และ ส่วนประกอบ ของของ ดังกล่าว	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 67 ขนแข็งและขนอ่อนของ นกที่ตกแต่งแล้ว และ ของที่ทำด้วยขนนกตั้ง- กล่าว ดอกไม้ประดิษฐ์ ของที่ทำด้วยผมนและ พืด	ตอนที่ 67 ขนแข็ง และขนอ่อนของ สัตว์ปีก ที่จัดเตรียมแล้ว และ ของที่ทำด้วยขน ดังกล่าว ดอกไม้เทียม ของที่ทำด้วยผมน	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ลด ลงเหลือ 4 ประเภท พิกัด
หมวด 13 ของที่ทำด้วยหิน ปูน พลาสติก ซีเมนต์ แอสเบสทอส ไมกา และ วัตถุที่คล้ายกัน ผลิตภัณฑ์ เครื่องปั้นดิน เผา แก้วและเครื่อง แก้ว	หมวด 13 ของที่ทำด้วยหิน พลาสติก- เตอร์ ซีเมนต์ แอสเบส ทอส ไมกา หรือวัตถุที่ คล้ายกัน ผลิตภัณฑ์เซรามิก รวมทั้งแก้ว เครื่อง แก้ว	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 68 ของที่ทำด้วยหิน พลาสติก เตอร์ ซีเมนต์ แอส เบสทอส ไมกา และ วัตถุที่คล้ายกัน	ตอนที่ 68 ของที่ทำด้วยหิน พลาสติก เตอร์ ซีเมนต์ แอสเบส ทอส ไมกา หรือวัตถุที่ คล้ายกัน	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ลด ลงเหลือ 15ประเภท พิกัด
ตอนที่ 69 ผลิตภัณฑ์ เครื่องปั้นดิน เผา	ตอนที่ 69 ผลิตภัณฑ์เซรามิก	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 70 แก้วและเครื่องแก้ว	ตอนที่ 70 แก้วและเครื่องแก้ว	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ลด ลงเหลือ 2ประเภท พิกัด

พิกัดอัตราค่าจ้างระบบ CCCN	พิกัดอัตราค่าจ้างระบบอาร์โมไนซ์	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
หมวด 14 ไข่มุก เพชรนิลจินดา โลหะมีค่า โลหะสามัญ เคลือบด้วย โลหะมีค่า และ ของที่ทำจากสิ่ง ดังกล่าว เครื่องเพชรพลอยเทียม เหรียญ กษาปณ์	หมวด 14 ไข่มุกธรรมชาติ หรือ เลี้ยง รัตนชาติ หรือ กิ่ง รัตนชาติ โลหะมีค่า โลหะ ที่หุ้มติดด้วย โลหะมีค่า และ ของที่ทำด้วย ของดังกล่าว เครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณ ที่เป็นของเทียม เหรียญ กษาปณ์	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเติมข้อความใหม่ ความชัดเจนขึ้น
ตอนที่ 71 ไข่มุก เพชรนิลจินดา โลหะมีค่า โลหะสามัญ เคลือบด้วย โลหะมีค่า และ ของที่ทำจากสิ่ง ดังกล่าว เครื่องเพชรพลอยเทียม	ตอนที่ 71 ไข่มุกธรรมชาติ หรือ ไข่มุกเลี้ยง รัตนชาติ หรือ กิ่งรัตนชาติ โลหะมีค่า โลหะที่หุ้มติดด้วย โลหะมีค่า และ ของที่ทำด้วย ของดังกล่าว เครื่องเพชรพลอย และ รูปพรรณที่เป็นของเทียม เหรียญกษาปณ์	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเติมข้อความใหม่ ความชัดเจน
ตอนที่ 72 เหรียญกษาปณ์		ระบบ CCCN หมายถึงเหรียญ กษาปณ์ ซึ่งในระบบ อาร์โมไนซ์ จะรวมอยู่ในตอนที่ 71	เนื่องจากระบบอาร์โมไนซ์ตอนที่ 72 อยู่ในหมวด 15
หมวด 15 โลหะสามัญและของทำด้วย โลหะสามัญ	หมวด 15 โลหะสามัญ และของทำด้วย โลหะสามัญ ตอนที่ 72 เหล็กและเหล็กกล้า	ไม่เปลี่ยนแปลง	เนื่องจากระบบอาร์-

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
ตอนที่ 73 เหล็ก เหล็กกล้าและ ของ ที่ทำด้วยสิ่งตั้ง- กล้า	ตอนที่ 73 ของทำด้วยเหล็ก หรือ เหล็กกล้า	แตกต่างกัน	โมโนซี ได้ขยายตอนที่ 73 ของระบบ CCCN เป็นตอนที่ 72 และ ตอนที่ 73
ตอนที่ 74 ทองแดง และของทำ ด้วยทองแดง	ตอนที่ 74 ทองแดงและของทำด้วย ทองแดง	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 75 นิกเกิลและของทำด้วย นิกเกิล	ตอนที่ 75 นิกเกิล และของทำด้วย นิกเกิล	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ได้ เพิ่มเป็น 8 ประเภท พิกัด
ตอนที่ 76 อลูมิเนียมและของทำ ด้วยอลูมิเนียม	ตอนที่ 76 อะลูมิเนียม และของทำ ด้วยอะลูมิเนียม	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 77 มกเนเซียม และเบริล เลียมและของที่ทำด้วย สิ่งตั้งกล้า	ตอนที่ 77 (เว้นว่างไว้ เพื่อ ประโยชน์ภายหน้า)	แตกต่างกัน	ระบบCCCN หมายถึง มกเนเซียมและเบริล เลียม และของที่ทำ ด้วยสิ่งตั้งกล้า แต่ ใน ระบบฮาร์โมนี เว้นว่างไว้เพื่อประ- โยชน์แก่สินค้าใหม่ใน ภายหน้า
ตอนที่ 78 ตะกั่ว และของทำด้วย ตะกั่ว	ตอนที่ 78 ตะกั่ว และของทำด้วย ตะกั่ว	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 79 สังกะสีและของทำด้วย สังกะสี	ตอนที่ 79 สังกะสี และของทำด้วย สังกะสี	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ได้ เพิ่มเป็น 7 ประเภท พิกัด
ตอนที่ 80 ดีบุก และของทำด้วย ดีบุก	ตอนที่ 80 ดีบุกและของทำด้วยดีบุก	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบฮาร์โมนี ได้ เพิ่มเป็น 7 ประเภท พิกัด

พิกัดอัตราค่าจ้างระบบ CCCN	พิกัดอัตราค่าจ้างระบบอาร์โมไนซ์	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
ตอนที่ 81 โลหะสามัญชนิดอื่นที่ใช้ในการโลหกรรม และของทำด้วย โลหะดังกกล่าว	ตอนที่ 81 โลหะสามัญชนิดอื่นเซอร์เมตและของทำด้วยของดังกกล่าว	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 13ประเภทพิกัด
ตอนที่ 82 เครื่องมือ เครื่องใช้ของใช้ชนิดมีคม และชิ้นส่วน ทำด้วยโลหะสามัญ รวมทั้งส่วนของสิ่งดังกกล่าว	ตอนที่ 82 เครื่องมือ เครื่องใช้ของใช้ชนิดมีคม ชิ้น และชิ้นส่วน ทำด้วยโลหะสามัญ ส่วนประกอบของของดังกกล่าวทำด้วยโลหะสามัญ	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 83 ของเบ็ดเตล็ด ทำด้วยโลหะสามัญ	ตอนที่ 83 ของเบ็ดเตล็ด ทำด้วยโลหะสามัญ	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ลดลงเหลือ 11 ประเภทพิกัด
หมวด 16 เครื่องจักร เครื่องใช้กลเครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า และ ส่วนประกอบของสิ่งดังกกล่าว	หมวด 16 เครื่องจักร และเครื่องใช้กล เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า ส่วนประกอบของเครื่องดังกกล่าว เครื่องบันทึกเสียง และถอดเสียง เครื่องบันทึกและเครื่องถอดภาพ และเสียงทางโทรทัศน์ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ของเครื่องดังกกล่าว	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ขยายขอบเขตให้คลุมไปถึงผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
ตอนที่ 84 หม้อน้ำ เครื่องจักร เครื่องใช้กล และส่วนประกอบ ของสิ่งดังกกล่าว	ตอนที่ 84 เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ บอยเลอร์ เครื่องจักร เครื่องใช้กล และส่วนประกอบ ของเครื่อง	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้กำหนดสินค้าใหม่ ๆ เช่น เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ เครื่อง

พิกัดอัตราค่าจ้างระบบ CCCN	พิกัดอัตราค่าจ้างระบบอาร์โมไนซ์	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
<p>ตอนที่ 85 เครื่องจักร ไฟฟ้า เครื่อง อุปกรณ์ไฟฟ้า รวมทั้ง ส่วนประกอบ ของสิ่งดังกล่าว</p>	<p>ดังกล่าว</p> <p>ตอนที่ 85 เครื่องจักรไฟฟ้า เครื่อง อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วน ประกอบ ของเครื่อง ดังกล่าว เครื่องบันทึก เสียง และเครื่องถอด เสียง เครื่องบันทึกและ เครื่องถอดภาพ และ เสียงทางโทรทัศน์ รวมทั้งส่วนประกอบ และ อุปกรณ์ประกอบ ของ เครื่องดังกล่าว</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ เป็นต้น และใน ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเป็น 85ประเภท พิกัด</p> <p>ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ ขยายขอบเขตให้คลุม ถึงเครื่องบันทึกเสียง และเครื่องถอดเสียง เครื่องบันทึก และ เครื่องถอดภาพ และ เสียง ทางโทรทัศน์ รวมทั้ง ส่วนประกอบ ของอุปกรณ์ ของ เครื่องดังกล่าว ซึ่ง ในระบบ CCCN อยู่ ในตอนที่ 90</p>
<p>หมวด 17 ยานบก อากาศยาน และ ส่วนประกอบยาน น้ำ และเครื่องอุปกรณ์ การขนส่งบางอย่าง ที่ เกี่ยวเนื่องกัน</p>	<p>หมวด 17 ยานบก อากาศยาน ยานน้ำ และเครื่อง อุปกรณ์การขนส่งที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	
<p>ตอนที่ 86 รถจักรและรถที่เดินบนรางรถไฟ หรือรถราง และ ส่วนประกอบของ รถดังกล่าว ส่วนประกอบ ที่เกี่ยวกับการติด</p>	<p>ตอนที่ 86 หัวรถจักรของรถไฟหรือรถราง รถที่เดินบนราง และ ส่วนประกอบของ รถดังกล่าว สิ่งติดตั้ง ถาวร และอุปกรณ์ติดตั้ง</p>	<p>ไม่เปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ ลดลงเหลือ 9 ประเภทพิกัด</p>

พิกัดอัตราค่าจ้างระบบ CCCN	พิกัดอัตราค่าจ้างระบบอาร์โมไนซ์	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
ตั้งรางรถไฟ และรางราง เครื่องอุปกรณ์ทุกชนิด ที่เกี่ยวกับอาณัติสัญญาณในการเดินรถที่ไม่ได้ใช้กำลังไฟฟ้า	สำหรับรางรถไฟหรือรางราง และส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าว เครื่องอุปกรณ์กล (รวมถึงที่เป็นเครื่องกลไฟฟ้า) สำหรับให้สัญญาณทางจราจรทุกชนิด		
ตอนที่ 87 ยานบก(นอกจากที่เดินบนรางรถไฟ หรือรางราง)และส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าว	ตอนที่ 87 ยานบกนอกจากรถที่เดินบนรางรถไฟหรือรางราง ราง ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานดังกล่าว	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 16ประเภทพิกัด
ตอนที่ 88 อากาศยาน และส่วนประกอบ ของอากาศยาน ร่มชูชีพ เครื่องตัดพุง และเครื่องที่คล้ายกัน สำหรับใช้ส่งอากาศยาน สู่อากาศ รวมทั้ง เครื่องฝึกการบินภาคพื้นดิน	ตอนที่ 88 อากาศยาน ยานอวกาศ และ ส่วนประกอบของยานดังกล่าว	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 89 เรือ และสิ่งสร้างลอยน้ำ	ตอนที่ 89 เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 8 ประเภทพิกัด
หมวด 18 เครื่องมือ และเครื่องใช้ ที่เกี่ยวกับสายตา การถ่ายรูป การถ่ายภาพยนตร์ การชั่งตวง	หมวด 18 อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ในทางทัศนศาสตร์ การถ่ายรูปและ การถ่ายทำภาพ	ไม่เปลี่ยนแปลง	

พิกัดอัตราค่าจ้างระบบ CCCC	พิกัดอัตราค่าจ้างระบบอาร์โมไนซ์	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
<p>วัด การทดสอบ การวัดความเที่ยงตรงการแพทย์ และการศัลยกรรม รวมทั้งส่วนประกอบ ของสิ่งดังกล่าว นาฬิกา เครื่องดนตรี เครื่องบันทึกเสียงและเครื่อง เปล่งเสียง (เช่น เครื่องโปรเจกเตอร์) และ ส่วนประกอบของสิ่งเหล่านี้</p>	<p>ยนต์ การวัด การตรวจสอบ การวัดความเที่ยง การแพทย์ หรือศัลยกรรม นาฬิกาชนิดคล็อก และชนิดวอตซ์ เครื่องดนตรี รวมทั้งส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบ ของของดังกล่าว</p>		
<p>ตอนที่ ๑๒ เครื่องมือ และเครื่องใช้เกี่ยวกับสายตาการถ่ายรูป การถ่ายภาพยนต์ การชั่งตวงวัด การทดสอบ การวัดความเที่ยงตรง การแพทย์ รวมทั้ง ส่วนประกอบ ของสิ่งดังกล่าว</p>	<p>ตอนที่ ๑๒ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ การถ่ายภาพการถ่ายทำภาพยนตร์ การวัด การตรวจสอบ การวัดความเที่ยงการแพทย์ หรือศัลยกรรม รวมทั้ง ส่วนประกอบของของดังกล่าว</p>	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 33ประเภทพิกัด
<p>ตอนที่ ๑๓ นาฬิกา และส่วนของนาฬิกา</p>	<p>ตอนที่ ๑๓ นาฬิกาชนิดคล็อก และชนิดวอตซ์ และส่วนประกอบ ของนาฬิกาดังกล่าว</p>	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น 14ประเภทพิกัด
<p>ตอนที่ ๑๔ เครื่องดนตรี เครื่องบันทึกเสียงและเครื่องเปล่งเสียง (เช่น เครื่องโปรเจกเตอร์) รวมทั้ง</p>	<p>ตอนที่ ๑๔ เครื่องดนตรีรวมทั้งส่วนประกอบ และอุปกรณ์ประกอบ ของเครื่องดนตรี</p>	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้เพิ่มเป็น ๑ ประเภทพิกัด

พิกัดอัตราค่าจ้างระบบ CCCN	พิกัดอัตราค่าจ้างระบบอาร์โมไนซ์	สาระและหลักการ	หมายเหตุ
ส่วนประกอบ และสิ่ง อุปกรณ์ของ เครื่อง ตั้งกล่าว			
หมวด 19 อาวุธ และกระสุนเป็น รวมทั้ง ส่วนของสิ่งตั้ง กล่าว	หมวด 19 อาวุธและกระสุนรวมทั้ง ส่วนประกอบและอุปกรณ์ ประกอบ ของของตั้ง กล่าว	ไม่เปลี่ยนแปลง	
ตอนที่ 93 อาวุธ และกระสุนเป็น รวมทั้ง ส่วนของสิ่งตั้ง กล่าว	ตอนที่ 93 อาวุธและกระสุนรวมทั้ง ส่วนประกอบและอุปกรณ์ ประกอบของของตั้งกล่าว	ไม่เปลี่ยนแปลง	
หมวด 20 สิ่งหัตถกรรมเบ็ดเตล็ด	หมวด 20 ผลิตภัณฑ์เบ็ดเตล็ด		ทั้งสองระบบ ครอบคลุมถึง สินค้ากลุ่มเดียวกัน คือผลิตภัณฑ์เบ็ดเตล็ด ที่ไม่มีการระบุไว้ในตอนต้น ๆ ของหมวดที่ 20 ของระบบ CCCN ประกอบด้วย 5 ตอน คือ 94, 95, 96, 97, 98 แต่ระบบอาร์โมไนซ์มีเพียง 3 ตอน คือ 94, 95, 96
ตอนที่ 94 เครื่องเรือน และส่วน ของ เครื่องเรือน เตียง ที่นอน ที่รองที่	ตอนที่ 94 เฟอร์นิเจอร์ เครื่อง เตียง พูก ฐานรองพูก เบาะ และสิ่งตกแต่งยึด	ไม่เปลี่ยนแปลง	ระบบอาร์โมไนซ์ ได้ เพิ่มเป็น 6 ประเภท พิกัด

พิกัดอัตราศุลกากรระบบ CCCN	พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี	สาระและ หลักการ	หมายเหตุ
<p>นอน เบาะรองนั่งและ เครื่องตกแต่ง ที่คล้าย กัน ซึ่งยึดใส่ภายใน</p> <p>ตอนที่ 95 ของ และสิ่งหัตถกรรม ทำด้วยวัตถุที่ใช้ในการ แกะสลัก หรือหล่อแบบ</p>	<p>ใส่ที่คล้ายกัน เครื่อง ประทีปโคมไฟ ที่ไม่ได้ ระบบ หรือ วัสดุอื่น เครื่องหมาย ที่มีแสง สว่างแผ่นป้ายชื่อที่มีแสง สว่างและช่องที่คล้ายกัน รวมทั้งอาคารสำเร็จรูป</p> <p>ตอนที่ 95 ของเล่น ของเล่นเกม และ ของใช้ที่จำเป็นใน การเล่นกีฬา ส่วนประ- กอบและอุปกรณ์ประกอบ ของของตั้งกล่าว</p>	<p>แตกต่างกัน</p>	<p>ตอนที่ 95 ของระบบ ฮาร์โมนี คือตอนที่ 97 ของระบบ CCCN</p>
<p>ตอนที่ 96 ไม้กวาด แปรง ไม้ กวาดขนไก่ พู่แปดตะพูน และแส้</p>	<p>ตอนที่ 96 ผลิตภัณฑ์เบ็ดเตล็ด</p>	<p>แตกต่างกัน</p>	<p>ตอนที่ 96 ของระบบ ฮาร์โมนี คือตอนที่ 95, 96, 98 ของ ระบบ CCCN</p>
<p>ตอนที่ 97 ของเด็กเล่น เครื่อง ใช้ที่จำเป็นในการเล่น กีฬา และเกมต่าง ๆ รวมทั้ง ส่วนของสิ่งตั้ง กล่าว</p>		<p>แตกต่างกัน</p>	
<p>หมวด 21 ศิลปวัตถุ สิ่งที่มีลักษณะ รวบรวมไว้และโบราณ</p>	<p>หมวด 21 ศิลปกรรมของที่มีลักษณะ รวบรวมและโบราณวัตถุ</p>		
<p>ตอนที่ 99 ศิลปวัตถุ สิ่งที่มีลักษณะ รวบรวมไว้และโบราณ วัตถุ</p>	<p>ตอนที่ 97 ศิลปกรรมของที่มีลักษณะ รวบรวมและ โบราณวัตถุ</p>		<p>เหมือนกับตอนที่ 97 ของระบบฮาร์โมนี</p>

จากการเปรียบเทียบโครงสร้างการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบ CCCN และระบบฮาร์โมนี ซึ่งแบ่งออกเป็นหมวดและตอนนั้น โดยหลักการและสาระสำคัญ ระบบฮาร์โมนีจะมีจุดเปลี่ยนแปลงไปจากระบบ CCCN น้อยมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการแบ่งหมวดของสินค้าทั้งสองระบบจะมีอยู่เท่ากันคือ 21 หมวด ส่วนที่แบ่งออกเป็นตอน ระบบฮาร์โมนีจะลดจำนวนตอนลงเหลือ 96 ตอน ซึ่งต่างจากระบบ CCCN ซึ่งมี 99 ตอน เบื้องเล็กน้อย ทำให้สินค้าที่อยู่ในแต่ละตอนของทั้งสองระบบมีความแตกต่างกันไม่มากนัก

ส่วนที่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดของทั้งสองระบบก็คือ ในส่วนของการจำแนกประเภทสินค้าออกเป็นประเภทพิกัด ทั้งนี้ เนื่องจากการแบ่งตามระบบ CCCN ในระดับรหัส 4 ตัว แบ่งสินค้าได้ 1011 ประเภท แต่ในระบบฮาร์โมนี แบ่งสินค้าได้ 1241 ประเภท และในระบบฮาร์โมนียังได้มีการแบ่งประเภทพิกัดสินค้าออกเป็นประเภทย่อยในระดับเลขรหัส 5 และ 6 ตัว ซึ่งในเลขรหัส 6 ตัว สามารถจำแนกสินค้าได้ 5019 ประเภท

อีกส่วนหนึ่งที่มีความแตกต่างกันก็คือ การกำหนดความหมายของสินค้าในแต่ละหมวดแต่ละตอน ซึ่งกำหนดไว้ในหมายเหตุของหมวดหรือของตอนนั้น ๆ

การที่การจำแนกประเภทและประเภทย่อยของสินค้า และหมายเหตุของหมวดและของตอน มีความแตกต่างจากระบบ CCCN เดิม ทำให้เกิดผลกระทบแก่สินค้าในบางหมวด ซึ่งมีความสำคัญในการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในหมวด 11 ซึ่งเป็นสินค้าสิ่งทอที่มีความเปลี่ยนแปลง ทั้งในส่วนของหมายเหตุของหมวด ของตอน และได้มีการกำหนดคำนิยามแก่สินค้าบางอย่างให้ละเอียดชัดเจนขึ้น ด้านการจำแนกประเภทสินค้าในหมวดนี้ ก็ได้มีการแบ่งสินค้าออกเป็นประเภทย่อยลง ทำให้สินค้าที่เคยอยู่ในประเภทพิกัดหนึ่งตามระบบ CCCN มีการเคลื่อนย้ายและมีการกระจายประเภทพิกัดหนึ่งไปเป็นประเภทพิกัดที่ย่อยลงไป ซึ่งมีผลกระทบในด้านต่าง ๆ ในที่นี้จึงจะขอเน้นการจำแนกสินค้าในหมวด 11 มากกล่าวโดยละเอียด ว่ามีความเปลี่ยนแปลงอย่างไร

หมวด 11

สิ่งทอและของทำด้วยสิ่งทอ

แม้ว่าหมวด 11 ทั้งในระบบ CCCN และระบบฮาร์โมนี จะครอบคลุมถึงสินค้านกลุ่มเดียวกัน คือสิ่งทอและของทำด้วยสิ่งทอ แต่ก็มีหมายเหตุของ

หมวดที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การให้นิยามคำบางคำ หรือของบางกลุ่มเสียใหม่ การกำหนดหลักเกณฑ์ใหม่สำหรับการจำแนกของบางประเภท เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีการผลิต นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างกันในเรื่องของการจัดลำดับของตอนต่าง ๆ ที่อยู่ในหมวดนี้เสียใหม่ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องยิ่งขึ้นกว่าเดิม

การจัดลำดับของตอนในหมวด 11 ของระบบฮาร์โมนี เป็นไปอย่างสอดคล้อง มีระเบียบ และถูกต้องด้วยเหตุและผลมากกว่าในหมวด 11 ของระบบ CCCN ซึ่งมีการจัดลำดับอย่างไม่เป็นระเบียบ สำหรับลักษณะการจัดกลุ่มของหมวด 11 ของระบบฮาร์โมนีเป็นดังนี้

1. กลุ่มแรก ในตอนที่ 5๘ และ 51 เป็นเรื่องของวัตถุทอที่ได้จากสัตว์ รวมทั้ง ฝ้ายทอทำจากวัตถุดังกล่าว (ไหม ขนแกะ ขนสัตว์อื่น ๆ)
2. กลุ่มที่สอง ในตอนที่ 52 และ 53 เป็นเรื่องของวัตถุทอที่ได้จากพืช รวมทั้ง ฝ้ายทอทำจากวัตถุดังกล่าว (ฝ้าย วัตถุทอที่ได้จากพืชอื่น ๆ)
3. กลุ่มที่สาม ในตอนที่ 54 และ 55 เป็นเรื่องวัตถุที่ได้จากการประดิษฐ์ขึ้น (สังเคราะห์หรือทำเทียม) รวมทั้ง ฝ้ายทอทำจากวัตถุดังกล่าว
4. กลุ่มที่สี่ ตอนที่ 56 และ 57 เป็นเรื่องของของบางชนิดที่จัดทำจากวัตถุข้างต้น แต่ไม่ใช่ฝ้ายทอ เช่น เชือก พรม เป็นต้น
5. กลุ่มที่ห้า ตอนที่ 58 และ 59 เป็นเรื่องของฝ้ายทอชนิดพิเศษ และ ฝ้ายสิ่งทอที่มีลักษณะการจัดทำที่พิเศษเกินกว่าชั้นฝ้ายทอธรรมดาในตอนที่ 5๘ ถึง 55
6. กลุ่มที่หก ตอนที่ 6๐ เป็นเรื่องของผ้าถักแบบนิตหรือโครเชต์
7. กลุ่มที่เจ็ด ตอนที่ 61 และ 62 เป็นเรื่องของเครื่องแต่งกาย และ ของที่ใช้ประกอบเครื่องแต่งกาย
8. กลุ่มที่แปด ตอนที่ 63 เป็นเรื่องของของที่ทำด้วยสิ่งทอที่จัดทำแล้วอื่น ๆ รวมทั้ง ของที่ใช้แล้วทำด้วยสิ่งทอ ²¹

ต่อไปนี้จะได้กล่าวเปรียบเทียบในรายละเอียดของแต่ละตอนที่สัมพันธ์กัน

²¹ คำชี้แจงพระราชกำหนดนิกัตถัตตราศุลกากร พ.ศ. 253๘. กรมศุลกากร, กระทรวงการคลัง. 29 มีนาคม 2531.

หมวด 11
สิ่งทอและของทำด้วยสิ่งทอ

ระบบ CCCN	ระบบฮาร์โมนี
<p><u>ตอนที่ 50</u> ไหมและเศษไหม</p> <p>-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิกัดของไหม โดยเริ่มต้นตั้งแต่ที่เป็นวัตถุดิบ คือ รังไหม ไหมดิบ จนถึงผ้าที่ทำด้วยไหมหรือเศษไหม</p> <p>-แบ่งออกเป็น 1๗ ประเภทหลัก ไม่มีประเภทย่อย</p>	<p><u>ตอนที่ 50</u> ไหม</p> <p>-โดยสาระและหลักการแล้ว ตอนนี้ไม่แตกต่างไปจากตอนที่ 50 ของระบบ CCCN โดยคลุมถึงของกลุ่มเดียวกัน</p> <p>-แบ่งออกเป็น 7 ประเภทหลัก และได้แบ่งออกเป็นประเภทย่อยจำนวนทั้งสิ้น 7 ประเภท จำนวนประเภทหลักที่ลดลง เกิดขึ้นเนื่องจากการรวมประเภทเดิมบางประเภทเข้าด้วยกัน ให้เป็นประเภทใหม่เพียงประเภทเดียว</p>
<p><u>ตอนที่ 51</u> เส้นใยประดิษฐ์ ที่ทำเป็นเส้นยาว (Man-made fibres (continuous))</p> <p>-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิกัดของเส้นใยประดิษฐ์ชนิดที่ทำเป็นเส้นยาว ด้ายที่ทำจากเส้นใยดังกล่าว รวมทั้งผ้าทอที่ทำจากเส้นใยหรือด้ายดังกล่าว</p> <p>-แบ่งออกเป็น 4 ประเภทหลัก ไม่มีประเภทย่อย</p>	<p><u>ตอนที่ 54</u> โยยาวประดิษฐ์ (Man-made filaments)</p> <p>-โดยสาระและหลักการตอนนี้ครอบคลุมถึงสินค้ากลุ่มเดียวกันกับตอนที่ 51 ของระบบ CCCN มีสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปบ้างดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เปลี่ยนชื่อเส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่ทำเป็นเส้นยาวให้เป็นโยยาวประดิษฐ์ 2. มีการแยกประเภทพิกัด สำหรับด้ายให้ละเอียดยิ่งขึ้น 3. มีการแยกประเภทพิกัดสำหรับผ้าทอให้ละเอียดยิ่งขึ้น <p>-แบ่งออกเป็น 8 ประเภทหลักและแบ่งเป็นประเภทย่อย จำนวนทั้งสิ้น 63 ประเภท จำนวนประเภทหลักที่เพิ่มขึ้น 4 ประเภท เกิดขึ้นเนื่องจากการที่</p>

ตอนที่ 52 สิ่งทอที่มีโลหะผสม

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิกัดของสิ่งทอ ที่มีโลหะผสม ซึ่งเริ่มต้นจาก ด้ายที่มีโลหะอยู่ด้วย รวมทั้ง ผ้ายทอที่ทำด้วยด้ายโลหะหรือ ทำด้วยด้ายที่มีโลหะอยู่ด้วย

-แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ไม่มีประเภทย่อย

ตอนที่ 53 ขนแกะและขนสัตว์ชนิดอื่น

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิกัดของขนแกะ และขนสัตว์ชนิดอื่น ทั้งที่เป็นขนละเอียดและขนหยาบ ด้ายที่ทำจากขนดังกล่าว รวมทั้งด้ายขนม้า รวมทั้งผ้ายทอที่ทำด้วยขนดังกล่าว

-แบ่งออกเป็น 13 ประเภทหลัก ไม่มีประเภทย่อย

ตอนที่ 54 ป่านลินินและป่านรามี่

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิกัดของป่านลินิน และป่านรามี่ ด้ายที่ทำด้วยป่านดังกล่าว รวมทั้งผ้ายทอที่ทำด้วยป่านดังกล่าว

-แบ่งออกเป็น 5 ประเภทหลัก ไม่มีประเภทย่อย

ตอนที่ 55 ฝ้าย

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิกัดของฝ้าย เศษฝ้าย ด้าย

ประเภทเดิม 1 ประเภท ได้แยกออกเป็นประเภทใหม่มากกว่า 1 ประเภทนั่นเอง

-ในกรณีนี้ ตอนที่ 52 ของระบบ CCCN ได้กระจายเข้าไปอยู่ในตอนอื่นๆ ของระบบฮาร์โมนไนซ์ ซึ่งได้แก่ตอนที่ 56 ประเภทที่ 56.05 (ด้ายที่มีโลหะอยู่ด้วย) และตอนที่ 58.09 (ผ้ายทอทำด้วยด้ายโลหะและผ้ายทอทำด้วยด้ายที่มีโลหะอยู่ด้วย)

ตอนที่ 51 ขนแกะ ขนละเอียด หรือขนหยาบของสัตว์ ด้ายขนม้า และผ้ายทอ

-โดยสาระและหลักการแล้ว ตอนที่ 51 ของระบบฮาร์โมนไนซ์ ไม่แตกต่างไปจากตอนที่ 53 ของระบบ CCCN เพียงแต่มีการแยกประเภทย่อย ให้ละเอียดขึ้นไปเท่านั้น

-แบ่งออกเป็น 13 ประเภทหลักเช่นกัน และได้แบ่งออกเป็นประเภทย่อย รวมทั้งสิ้น 33 ประเภท

-ในกรณีนี้ ตอนที่ 54 ของระบบ CCCN ได้ย้ายมาเป็นส่วนหนึ่งของตอนที่ 53 ของระบบฮาร์โมนไนซ์ โดยรวมเข้ากับตอนที่ 57 ของระบบ CCCN

ตอนที่ 52 ฝ้าย

-โดยสาระและหลักการ ตอนที่ 52 นี้ ไม่แตกต่างไปจากตอนที่ 55 ของระบบ

ที่ทำด้วยฝ้าย รวมทั้ง ฝ้ายทอที่ทำด้วย ฝ้าย ซึ่งได้รวมเอาฝ้ายโปร่งทำด้วย ฝ้ายทอแบบกอช และฝ้ายที่ทอแบบผ้า ขนหนูไว้ด้วย

-แบ่งออกเป็น 9 ประเภทหลัก และมี ประเภทย่อยเพียง 2 ประเภท

ตอนที่ 56 เส้นใยประดิษฐ์ ชนิดที่มีได้ ทำเป็นเส้นยาว (Man - made fibres (Continuous))

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนก ประเภทพิกัดของเส้นใยประดิษฐ์ชนิด ที่มีได้ทำเป็นเส้นยาว เศษของเส้น ใยชนิดนี้ ด้ายทำด้วยเส้นใยดังกล่าว รวมทั้งฝ้ายทอทำด้วยเส้นใยดังกล่าว

CCCN เพียงแต่มีการเปลี่ยนแปลงบ้าง ดังนี้

1. ไม่รวมฝ้ายโปร่ง ทำด้วยฝ้ายทอแบบ กอช และฝ้ายที่ทอแบบผ้าขนหนู โดย ย้ายไปอยู่ในตอนที่ 58 (ประเภทที่ 58.๒3 และ 58.๒2 ตามลำดับ)
2. มีการแยกประเภทพิกัด เพิ่มขึ้น สำหรับด้ายฝ้าย โดยอาศัยน้ำหนัก ของฝ้าย เป็นเกณฑ์ในการกำหนด ประเภทพิกัด (เช่น มากหรือน้อย กว่าร้อยละ 85 โดยน้ำหนัก)
3. มีการแยกประเภทพิกัด เพิ่มขึ้น สำหรับฝ้ายทอทำด้วยฝ้าย โดยอาศัย น้ำหนักของฝ้าย และน้ำหนักของฝ้าย ทอเป็นเกณฑ์ในการกำหนดประเภท พิกัด

-แบ่งออกเป็น 12 ประเภทหลักและได้ แบ่งออกเป็นประเภทย่อยจำนวนทั้งสิ้น 125 ประเภท

-ประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลง ทำให้การจำแนกประเภทพิกัดละเอียด และชัดเจนยิ่งขึ้น

ตอนที่ 55 เส้นใยสั้นประดิษฐ์ (Staple fibres)

-โดยสาระและหลักการ ตอนนี้ไม่แตก ต่างไปจากตอนที่ 56 ของระบบ CCCN โดยครอบคลุม ถึงสิ้นค้ากลุ่มเดียวกัน เพียงแต่มีการเปลี่ยนแปลงบ้างดังนี้

1. เปลี่ยนชื่อเส้นใยประดิษฐ์ชนิดที่มีได้ ทำเป็นเส้นยาว ให้เป็นเส้นใยสั้น ประดิษฐ์

-แบ่งออกเป็น 7 ประเภทหลัก ไม่มี
ประเภทย่อย

ตอนที่ 57 วัตถุทอที่ได้จากพืชอย่างอื่น
เส้นด้ายทำด้วยกระดาษ และสิ่งทอที่
ทอด้วยเส้นด้ายทำด้วยกระดาษ

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนก
ประเภทพิกัดของวัตถุทอ ที่ได้จากพืช
อื่น ๆ นอกจากฝ้าย ป่านลินิน และ
ป่านรามี่ นอกจากนี้ ยังคลุมถึงด้ายที่
ทำด้วยวัตถุทอตั้งกล่าว ด้ายทำด้วย
กระดาษ รวมทั้ง ฝ้ายทอที่ทำด้วยวัตถุ
ทอหรือด้ายตั้งกล่าว

-แบ่งออกเป็น 12 ประเภทหลัก ไม่มี
ประเภทย่อย

2. แยกประเภทพิกัดของด้าย ให้
ละเอียดยิ่งขึ้น

3. แยกประเภทพิกัดของผ้าทอ ให้
ละเอียดยิ่งขึ้น

ซึ่งผลจากการเปลี่ยนแปลง ทำให้มี
จำนวนประเภทพิกัดเพิ่มขึ้น ทำให้การ
จำแนกประเภทละเอียด และชัดเจน
ยิ่งขึ้น

-แบ่งออกเป็น 16 ประเภทหลัก และ
แบ่งออกเป็นประเภทย่อยจำนวนทั้งสิ้น
111 ประเภท

ตอนที่ 53 เส้นใยสิ่งทอจากพันธุ์อื่น ๆ ด้าย
กระดาษ และผ้าทอจากด้ายกระดาษ

-โดยสาระแล้ว ตอนที่ 53 นี้มีขอบเขต
เท่ากับตอนที่ 54 และตอนที่ 57 ของ
ระบบ CCCN รวมกัน ดังนั้น จึงเป็น
ตอนที่ ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิกัด
ของเส้นใยสิ่งทอจากพันธุ์อื่น ๆ นอกจาก
ฝ้ายเท่านั้น รวมทั้ง ด้ายกระดาษและ
ผ้าทอจากเส้นใยหรือด้ายตั้งกล่าว

-สำหรับโครงสร้างของการจำแนกประ
เภทพิกัด มีลักษณะคล้ายกับโครงสร้าง
ของตอนที่ 57 ของระบบ CCCN นั้น
เอง โดยเริ่มต้นจากเส้นใย ด้ายและ
ผ้าทอในที่สุด

-แบ่งออกเป็น 11 ประเภทหลัก และมี
ประเภทย่อยรวมทั้งสิ้น 30 ประเภท

-ประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลง
จากการรวมตอนที่ 54 และ 57
ของระบบ CCCN เข้าด้วยกันเป็นตอน
ที่ 53 ในระบบฮาร์โมนี ทำให้เส้น
ใยสิ่งทอจากพันธุ์อื่น ๆ นอกจากด้ายได้

ตอนที่ 58 พรหม เสื้อ สิ่งปลูลาด และ พรหมแขวนผนัง (แทพเพสตรี) ผ้าทอแบบกำมะหยี่และแบบเชนิลล์ ผ้าหน้าแคบ ผ้าแต่งริม ผ้าโปร่งชนิดทูลล์และผ้าโปร่งชนิดเนื้ออย่างอื่น ผ้าลูกไม้ และผ้าปัก

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิกัดของของบางชนิด ที่ทำด้วยสิ่งทอ ซึ่งได้แก่ พรหม เสื้อ สิ่งปลูลาด พรหมแขวนผนัง ผ้าทอแบบกำมะหยี่และแบบเชนิลล์ ผ้าหน้าแคบ ป้าย และตรา ด้ายชนิดพิเศษบางชนิด แถบถัก ผ้าโปร่งชนิดทูลล์ ผ้าโปร่งชนิดเนื้ออื่น ๆ ผ้าลูกไม้ และผ้าปัก

-แบ่งออกเป็น 1๗ ประเภทหลัก ไม่มีประเภทย่อย

มาอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งเป็นลักษณะโครงสร้าง ที่ถูกต้องด้วยเหตุผลมากกว่าในระบบ CCCN ทำให้เกิดความสะดวกในการจำแนกประเภทของวัตถุทอเหล่านี้

ตอนที่ 57 พรหมและสิ่งทอปูพื้นอื่นๆ และ ตอนที่ 58 ผ้าทอชนิดพิเศษ ผ้าสิ่งทอที่ทำบุยแบบทึบผ้าลูกไม้ ผ้าเทเพสตรี ผ้าที่ใช้ตกแต่ง และผ้าปัก

-โดยสาระและหลักการตอนที่ 57 ของระบบฮาร์โมนี มาจากส่วนหนึ่งของตอนที่ 58 ของระบบ CCCN เฉพาะประเภทที่ 58.๐1 ถึง 58.๐3 โดยกลายมาเป็น 5 ประเภทหลักของตอนที่ 57 นี้ (ประเภทที่ 57.๐1 ถึง 57.๐5) ซึ่งยังได้แบ่งออกเป็นประเภทย่อยอีก 22 ประเภท

-ส่วนตอนที่ 58 ของระบบฮาร์โมนี นี้ มีเนื้อหาโดยทั่วไปและโครงสร้างไม่แตกต่างจากตอนที่ 58 ของระบบ CCCN ประเภทที่ 58.๐4 ถึง 58.1๐ เท่าใดนัก แต่มีขอบเขตที่กว้างขึ้นเล็กน้อยตรงที่ได้รวมเอาของบางส่วนจากตอนที่ 52 ของระบบ CCCN เข้าไว้ด้วย นั่นคือ "ผ้าทอทำด้วยด้ายโลหะ และผ้าทอทำด้วยด้ายที่มีโลหะอยู่ด้วย" (ประเภทที่ 58.๐๑)

-ตอนที่ 58 นี้แบ่งออกเป็น 11 ประเภทหลัก และแบ่งออกเป็นประเภทย่อย 38 ประเภท

-โดยสรุป ตอนที่ 57 และ 58 รวมกัน

ตอนที่ 59 วัตถุประสงค์สำหรับยึดเป็นนวมภายใน และสักหลาด เชือกต่างๆ ผ้าที่ทอขึ้นเป็นพิเศษ ผ้าที่อาบหรือเคลือบของที่ทำด้วยวัตถุทุกชนิด ที่เหมาะสำหรับใช้ในการอุตสาหกรรม

-ตอนนี้เป็นตอนที่ว่าด้วย การจำแนกประเภทพิกัดของของบางชนิด ที่ทำจากวัตถุทอ เช่น วัตถุประสงค์สำหรับยึดเป็นนวมภายใน (wadding) สักหลาด ผ้าไม่ทอ เชือกต่าง ๆ รวมทั้ง ผ้าที่อาบหรือเคลือบด้วยสารบางชนิดและของที่ทำด้วยวัตถุทุกชนิด ที่เหมาะสำหรับใช้ในอุตสาหกรรม

-แบ่งออกเป็น 17 ประเภทหลัก และประเภทย่อยเพียง 2 ประเภทเท่านั้น

ตอนที่ 60 ของที่ถักแบบบิดเตี๊ต และโครเชต์

จะมีเนื้อหาสาระเท่ากับตอนที่ 56 ของระบบ CCCN

ตอนที่ 56 แวดตั้ง สักหลาด และผ้าไม่ทอ ด้ายชนิดพิเศษ เชือกชนิดทไวน์เคอร์เดจ โบริป และชนิดเคเบิล และของทำด้วยสิ่งดังกล่าว

ตอนที่ 59 ผ้าสิ่งทอ ที่อาบซึม เคลือบหุ้มหรืออัดเป็นชั้น ของทำด้วยสิ่งทอชนิดที่เหมาะสำหรับใช้ในอุตสาหกรรม

-โดยสารและหลักการ ตอนที่ 56 มีเนื้อหาส่วนใหญ่ มาจากส่วนหนึ่งของตอนที่ 59 ของระบบ CCCN เฉพาะที่เกี่ยวกับแวดตั้ง สักหลาดและผ้าไม่ทอ เชือกชนิดต่าง ๆ รวมทั้งของที่ทำด้วยสิ่งดังกล่าว

-ตอนที่ 56 แบ่งออกเป็น 9 ประเภทหลัก และแบ่งออกเป็นประเภทย่อย 28 ประเภท

-สำหรับตอนที่ 59 เนื้อหาส่วนใหญ่มาจากส่วนหนึ่งของตอนที่ 59 ของระบบ CCCN เฉพาะที่เกี่ยวกับผ้าที่อาบซึม เคลือบ หุ้มหรืออัดเป็นชั้น และของทำสิ่งทอชนิดที่เหมาะสำหรับใช้ในอุตสาหกรรม

-ตอนที่ 59 แบ่งออกเป็น 11 ประเภทหลัก และแบ่งออกเป็นประเภทย่อย 20 ประเภท

-โดยสรุป ตอนที่ 56 และ 59 รวมกันจะมีเนื้อหาสาระเท่ากับตอนที่ 59 ของระบบ CCCN

ตอนที่ 60 ผ้าถักแบบบิด หรือแบบโครเชต์

ตอนที่ 61 เครื่องแต่งกายและของที่ไว้

- ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพืชของของที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเซต ซึ่งได้แก่ ผ้าที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเซต เครื่องแต่งกาย และของที่ใช้ประกอบเครื่องแต่งกายที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเซต (เช่น ถุงมือ ถุงเท้า เป็นต้น)
- แบ่งออกเป็น 6 ประเภทหลัก มีประเภทย่อยเพียง 2 ประเภท

-โครงสร้าง หรือลักษณะของการประเภทพืช

- ตอนที่ 6๒ นี้ ได้แบ่งสินค้าโดยอาศัยการจัดกลุ่มแบบกว้างๆ โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ
1. กลุ่มของผ้าที่ถักแบบนิต หรือแบบโครเซต (๖๒.๒1 และ ๖๒.๒๖)
 2. กลุ่มของของประกอบเครื่องแต่งกาย ได้แก่ ถุงมือและถุงเท้า (๖๒.๒2 และ ๖๒.๒3)
 3. กลุ่มของเครื่องแต่งกาย ซึ่งแบ่งออกเป็นเครื่องแต่งกายขึ้นโนและ

ประกอบเครื่องแต่งกายที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเซต

-โดยสาระและหลักการ ตอนที่ 6๒ ซึ่งมีอยู่เพียง 2 ประเภทหลัก มีเนื้อหาเท่ากับส่วนหนึ่งของตอนที่ 6๑ ของระบบ CCCN (ประเภทที่ 6๒.๒1) เฉพาะที่เกี่ยวกับผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเซต

-แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก และมีประเภทย่อยจำนวนทั้งสิ้น 25 ประเภท

-ในกรณีตอนที่ 61 ซึ่งครอบคลุมเครื่องแต่งกาย และของที่ใช้ประกอบเครื่องแต่งกายที่ถักแบบนิต หรือแบบโครเซตนั้น เป็นเนื้อหาที่มาจากส่วนหนึ่งของตอนที่ 6๑ ของระบบ CCCN (ประเภทที่ 6๑.๒2 ถึง 6๑.๒6) นั้นเอง

-แบ่งออกเป็น 17 ประเภทหลัก และมีประเภทย่อย จำนวนทั้งสิ้น 118 ประเภท

-โครงสร้างหรือลักษณะของการจำแนกประเภทพืช แตกต่างไปจากโครงสร้างของระบบ CCCN ดังนี้

1. ในหมายเหตุของตอนที่ 61 มีการกำหนด คำนิยามของผลิตภัณฑ์พวกเครื่องแต่งกายหลายชนิด เช่น คำว่า "สูท" "เครื่องแต่งตัวเป็นชุด" เป็นต้น

2. การจำแนกประเภทพืชในตอนนี้ได้แบ่งสินค้าออกอย่างละเอียดขึ้นกว่าเดิมมาก โดยจัดแบ่งออกตามชื่อหรือชนิดของสินค้าที่อยู่ในลักษณะ หรือมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน เช่น มี

เครื่องแต่งกายชั้นนอก (๕๒.๒4 และ ๕๒.๒5)

กลุ่มเหล่านี้ ไม่มีการแจกแจงในรายละเอียด โดยเฉพาะในกลุ่มเครื่องแต่งกาย ก็แบ่งแต่เพียงเครื่องแต่งกายชั้นในและชั้นนอกเท่านั้น

ตอนที่ 61 เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ เครื่องแต่งกายทำด้วยผ้าที่ทำด้วยวัตถุทอ นอกจากของที่ถักแบบนิตเต็ดหรือแบบโครเซต

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิกัดของเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์เครื่องแต่งกาย (หรือของที่ใช้ประกอบเครื่องแต่งกาย) ที่ทำด้วยผ้าที่ทำด้วยวัตถุทอ นอกจากของที่ถักแบบนิตเต็ดหรือแบบโครเซต

-แบ่งออกเป็น 11 ประเภทหลัก มีประเภทย่อยเพียง 6 ประเภท

-โครงสร้าง หรือลักษณะของการจำแนกประเภทพิกัด

การจำแนกประเภทพิกัด ในตอนนี้ เป็นการจำแนกอย่างกว้าง ๆ โดยเฉพาะ ในเรื่องของเครื่องแต่งกาย ซึ่งแบ่งเพียง เครื่องแต่งกายชั้นนอก และเครื่องแต่งกายชั้นใน ไม่ได้ระบุชื่อหรือชนิดของเครื่องแต่งกาย ส่วนในเรื่องของ อุปกรณ์เครื่องแต่งกาย (หรือ ของที่ใช้ประกอบเครื่องแต่ง

ประเภทของเสื้อชนิดต่างๆประเภทของกระโปรง ประเภทของชุดชั้นใน เป็นต้น

-ประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงในเรื่องของโครงสร้างนี้มีผลให้การจำแนกประเภทพิกัดของเครื่องแต่งกายง่าย สะดวก และชัดเจนขึ้น ลดปัญหาในการตีความเช่น เครื่องแต่งกายอะไร เป็นเครื่องแต่งกายชั้นนอกหรือชั้นใน เป็นต้น

ตอนที่ 62 เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบเครื่องแต่งกาย ที่ไม่ได้ถักแบบนิตหรือแบบโครเซต

-ตอนที่ 62 นี้มีเนื้อหาสาระเหมือนตอนที่ 61 ของระบบ CCCN โดยครอบคลุมสินค้าในกลุ่มเดียวกัน

-แบ่งออกเป็น 17 ประเภทหลัก และแบ่งเป็นประเภทย่อยทั้งสิ้น 118 ประเภท

-โครงสร้างหรือลักษณะของการจำแนกประเภทพิกัด แตกต่างไปจากโครงสร้างของระบบ CCCN ดังนี้

1. ในหมายเหตุของตอนที่ 62 มีการกำหนดคำนิยาม ของผลิตภัณฑ์พวกเครื่องแต่งกายหลายชนิดเช่นเดียวกับในตอนที่ 61 ของระบบฮาร์โมนี
2. การจำแนกประเภทนั้นได้แบ่งสินค้าออก อย่างละเอียดถี่กว่าเดิมมาก

กาย) ได้แบ่งออกเป็นหลายประเภทตามชนิดหรือลักษณะของของนั้น เช่น ฟ้าเซ็ดหน้า ฟ้าคลุมไหล่ เป็นต้น

ตอนที่ 62 ของสำเร็จรูปอย่างอื่นที่ทำด้วยวัตถุทอ

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิภพของของสำเร็จรูปอย่างอื่นที่ทำด้วยวัตถุทอ เช่น ฟ้าห่ม ฟ้าที่ใช้กับเตียง ฟ้าที่ใช้กับโต๊ะ ฟ้ามาบนกระสอบและถุง ฟ้าใบคลุมของ เป็นต้น

-แบ่งออกเป็น 5 ประเภทหลัก ไม่มีประเภทย่อย

ตอนที่ 63 เสื้อผ้าเก่าและของใช้แล้วอย่างอื่น ที่ทำด้วยวัตถุทอ รวมทั้งผ้าชีริว

-ตอนนี้ เป็นตอนที่ว่าด้วยการจำแนกประเภทพิภพของเสื้อผ้าเก่า ของใช้แล้วอื่น ๆ ที่ทำด้วยวัตถุทอ รวมทั้งผ้าชีริว

-แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ไม่มีประเภทย่อย

โดยจัดแบ่งออกตามชื่อหรือชนิดของสินค้าที่อยู่ในลักษณะ หรือมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน

-ประโยชน์ของการเปลี่ยนแปลง

เช่นเดียวกับในตอนที่ 61 ของระบบฮาร์โมนไนซ์

ตอนที่ 63 ของทำด้วยสิ่งทอที่จัดทำแล้วอื่น ๆ ของเป็นชุด เสื้อผ้าที่ใช้แล้ว และของที่ใช้แล้วทำด้วยสิ่งทอ ผ้าชีริว

-ตอนที่ 63 นี้มีเนื้อหาสาระเท่ากับตอนที่ 62 และ 63 ของระบบ CCCN รวมกัน โดยคลุมถึงของทำด้วยสิ่งทอที่จัดทำแล้วเช่นเดียวกับกับ ตอนที่ 62 ของระบบ CCCN และคลุมถึงเสื้อผ้าที่ใช้แล้ว ของใช้แล้วทำด้วยสิ่งทอ และผ้าชีริว เช่นเดียวกับกับขอบเขตของตอนที่ 63 ของระบบ CCCN

-แบ่งออกเป็น 10 ประเภทหลัก และมีประเภทย่อยรวมทั้งสิ้น 56 ประเภท

ตามตารางเปรียบเทียบระหว่างระบบ CCCN และระบบฮาร์โมนีไนซ์ ซึ่งได้นำการจำแนกประเภทพิกัดสินค้า ในหมวด 11 มากล่าวก็เพื่อจะแสดงให้เห็น ทราบว่า ในเรื่องของการจำแนกสินค้าออกเป็นประเภทและประเภทย่อยนั้น ทั้งสองระบบจะมีความแตกต่างกัน เนื่องจากในระบบฮาร์โมนีไนซ์ ได้มีการ จำแนกประเภทของสินค้าที่มีความละเอียดมากกว่าระบบ CCCN โดยในการ จำแนกที่ละเอียดนี้เกิดขึ้นโดยการที่มีการย้ายสินค้าในบางพิกัด ตามระบบ CCCN เดิม ไปอยู่ในอีกประเภทพิกัดหนึ่งตามระบบฮาร์โมนีไนซ์ หรือโดยการรวมประเภท สินค้าซึ่งอยู่คนละพิกัดตามระบบ CCCN เดิม มาไว้ในพิกัดเดียวกันตามระบบ ฮาร์โมนีไนซ์ หรือโดยการแบ่งย่อยสินค้าตามระบบ CCCN ออกไป โดยการเพิ่ม เป็นประเภทพิกัดใหม่ ส่วนในเรื่องของหมายเหตุของบางตอนก็มีการเปลี่ยนแปลง ไป เช่นการกำหนดคำนิยามของคำว่าสุก ตามตอนที่ 61 และตอนที่ 62 ซึ่งไม่มี ในระบบ CCCN ผลของการเปลี่ยนแปลงนี้ ได้ก่อให้เกิดประโยชน์และผลกระทบ ต่อระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เมื่อได้มีการนำเอาระบบฮาร์โมนีไนซ์มาใช้ (ผลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะทำการศึกษารายละเอียดในบทที่ 3)

2.3 พันธะผูกพันในหลักการจำแนกประเภทสินค้าตามอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากร ระบบฮาร์โมนีไนซ์

จากที่ได้ศึกษามาในเบื้องต้นแล้วว่า ด้วยเหตุผลในการที่จะจัดทำหลักการ จำแนกประเภทสินค้าให้มีลักษณะที่คล้ายคลึง และสอดคล้องกันในแต่ละประเทศ โดยมุ่งที่จะจัดทำให้เป็นเอกภาพในรูปของกฎหมาย (Unification of Law) โดยพยายามที่จะสร้างกฎเกณฑ์อันมีลักษณะร่วมกัน เพราะต้องการที่จะลดและขจัด ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจำแนกประเภทสินค้าที่แตกต่างกันในระบบของ การค้าระหว่างประเทศ จึงทำให้มีการศึกษาร่วมกันถึงความเป็นไปได้ในการที่จะ จัดทำกฎหมายดังกล่าว จนกระทั่งได้มีการจัดทำ และนำระบบการจำแนกประเภท สินค้าระบบฮาร์โมนีไนซ์มาใช้ ในการนำระบบฮาร์โมนีไนซ์มาใช้นี้ สิ่งหนึ่งที่ทุกฝ่าย ตระหนักถึงปัญหาที่จะติดตามมาก็คือ ทำอย่างไรจึงจะทำให้ประเทศต่าง ๆ ซึ่งได้ นำระบบฮาร์โมนีไนซ์ไปใช้ ยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งทุกฝ่ายได้มีความเห็นชอบร่วมกันว่า เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่จะทำให้บรรลุ วัตถุประสงค์นั้นก็คือ ควรจะมีการจัดทำขึ้นเป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศ อนุสัญญา ระหว่างประเทศโดยปกติเป็นเอกสารความตกลงทางการที่มีลักษณะพหุภาคี หรือ เอกสารความตกลงที่ร่างขึ้นโดยองค์กรหรือสถาบันระหว่างประเทศ อนุสัญญาจัด

เป็นสนธิสัญญาแต่มีชื่อเรียกต่างกันออกไปแต่องค์ประกอบทั่วไปจะมีลักษณะเดียวกัน²²

โดยหลักการและเนื้อหา หลักกฎหมายว่าด้วยสนธิสัญญา (Law of Treaties) มีลักษณะเป็นกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ ที่นานาชาติได้ถือปฏิบัติกันมาช้านานแล้ว จนกระทั่งเมื่อมีการก่อตั้งคณะกรรมาธิการกฎหมายระหว่างประเทศ (International Law Commission: ILC) ขององค์การสหประชาชาติ จึงได้มีการศึกษารวบรวมและยกร่างประมวลกฎหมายว่าด้วยสนธิสัญญาขึ้นในรูปของอนุสัญญา คือ "อนุสัญญากรุงเวียนนา ว่าด้วยสนธิสัญญา ค.ศ. 1969 (Vienna Convention on the Law of Treaties, 1969)"²³

ตามมาตรา 2 ข้อ 1(ก) แห่งอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969 ได้บัญญัติความหมายของสนธิสัญญาว่าหมายถึง ความตกลงระหว่างประเทศที่ทำขึ้นระหว่างรัฐเป็นลายลักษณ์อักษร และอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นเอกสารฉบับเดียว สองฉบับหรือหลายฉบับ และไม่ว่าจะเรียกชื่อเฉพาะอย่างไรก็ตาม สำหรับความหมายเฉพาะของสนธิสัญญา หมายถึง ความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งมุ่งก่อให้เกิดสิทธิและพันธะผูกพันทางกฎหมาย หลักสำคัญก็คือการมุ่งก่อสิทธิและพันธะผูกพันทางกฎหมาย ซึ่งในกรณีเมื่อมีการจัดทำอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีขึ้น ก็ทำให้ประเทศต่าง ๆ ซึ่งได้ร่วมลงนามในอนุสัญญาดังนี้มีพันธะผูกพันที่จะต้องยึดถือและปฏิบัติตามหลักการจำแนกประเภทสินค้า และกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในตัวอนุสัญญา

ตามอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี ได้กำหนดพันธะผูกพันแก่ประเทศภาคีในการใช้ระบบฮาร์โมนีไว้หลายประการ ดังนี้

²² เจสส์ป, วิลิป คาร์ล, กฎหมายระหว่างประเทศปัจจุบัน แปลจาก A Modern Law of Nations, โดยสมศักดิ์ ชูโต และจักรทิพย์ นาถสุภา (กรุงเทพฯ: สภาวิจัยแห่งชาติ, 2514), หน้า 184-185.

²³ Rosenne, Shabtan, The law of Treaties, Guide to the Legislative History of The Vienna Convention. Dobbs Ferry. N.Y., Oceana Pub, 1970.

2.3.1 พันธะผูกพันที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา

โดยหลักการแล้ว สนธิสัญญาระหว่างประเทศมีลักษณะเป็นการวางกฎเกณฑ์ และบังคับให้ประเทศที่ร่วมลงนามปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อความตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น และหลักเกณฑ์นี้เอง ได้ยอมรับกันในด้านการปฏิบัติระหว่างประเทศ

อนุสัญญากรุงเวียนนา ว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969 มาตรา 26 ก็ได้ยอมรับเป็นหลักการขั้นพื้นฐานว่าเป็นหลักกฎหมายที่ผูกพันให้ภาคีต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญาโดยสุจริต (good faith) ซึ่งนักทฤษฎีอำนาจอธิปไตยก็ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศใดก็ตามที่สมัครเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับใด ถึงแม้ประเทศนั้นจะมีอำนาจอธิปไตยของตนเองก็ตาม ก็ถือว่าประเทศซึ่งมีอำนาจอธิปไตยเหล่านั้นได้จำกัดตนเอง (Auto Limitation) ในอำนาจอธิปไตยบางส่วน โดยประเทศนั้นยังมีเสรีภาพสมบูรณ์ในการกระทำใด ๆ ของตน ยกเว้นแต่ส่วนที่ประเทศนั้นตกลงยอมรับกฎเกณฑ์บางอย่าง ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา ทั้งนี้ ก็เป็นการยึดหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ว่า "สนธิสัญญาต้องได้รับการเคารพและถือปฏิบัติ" หรือเรียกในภาษาลาตินว่า "Pacta Sunt Servanda"²⁴

ส่วนการที่สนธิสัญญา จะมีผลใช้บังคับผูกพันประเทศภาคีอย่างสมบูรณ์อย่างไรนั้น ได้มีแนวทฤษฎีกฎหมายระหว่างประเทศที่จะนำมากล่าวอยู่ 2 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีเอกนิยม (Monism Theory) ซึ่งมีแนวความคิดว่า ทั้งกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายภายใน เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งเดียวกัน ดังนั้น จึงไม่ต้องดำเนินการใด ๆ ต่อไป โดยถือว่าสนธิสัญญามีผลบังคับใช้ในประเทศภาคีโดยตรง

2. ทฤษฎีทวินิยม (Dualism Theory) มีแนวความคิดว่า กฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายใน เป็นกฎหมายต่างระบบกัน ดังนั้น โดยธรรมชาติแห่งเนื้อหา สนธิสัญญาจึงไม่อาจนำมาใช้ภายในประเทศได้โดยตรง

²⁴ Kunz, The Meaning and the Rang of the Norn Pacta Sunt Servanda; 39 Am, J. int. (1945)

ถ้าต้องการให้มีการนำมาใช้ภายในประเทศแล้ว จะต้องมีการแปลงรูปให้เป็นกฎหมายภายในเสียก่อน²⁵ และในการที่จะนำกฎหมายที่ที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาไปใช้ผูกพันแก่ประเทศภาคี ประเทศภาคีนั้นจะอ้างบทบัญญัติแห่งกฎหมายภายในเพื่อความชอบธรรมในการที่ไม่อาจปฏิบัติตามสนธิสัญญาไม่ได้ เว้นแต่เป็นการละเมิดกฎหมายภายในโดยเจตนา และเป็นเรื่องกฎหมายที่แห่งกฎหมายภายในที่มีความสำคัญมาก ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 27 แห่งอนุสัญญากรุงเวียนนา ว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969

สำหรับพันธะผูกพัน ที่ได้มีการกำหนดไว้ในอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี ซึ่งจะมีผลให้ประเทศใดเมื่อได้เข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาแล้ว จะต้องยึดถือและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของระบบฮาร์โมนี มีดังนี้

พันธะผูกพัน ในการที่จะต้องจัดทำกฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรให้สอดคล้องกับระบบฮาร์โมนี²⁶

²⁵ อุกฤษ มงคลนาวิน, คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หน้า 18-20.

²⁶ มาตรา 3 ข้อผูกพันของภาคีผู้ทำสัญญา

1. ภายใต้บังคับแห่งข้อยกเว้นตามที่ได้ลำดับไว้ในมาตรา 4

(ก) เว้นแต่ที่กำหนดไว้ในข้อย่อ (ค) ของรายการนี้ภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละภาคีรับรองว่า นับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับแก่ภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละภาคีนั้น ระบบการแบ่งกลุ่มสินค้าทางพิกัดอัตราศุลกากร และทางสถิติของภาคีผู้ทำสัญญา ต้องสอดคล้องกับระบบฮาร์โมนี ดังนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับระบบการแบ่งกลุ่มสินค้าทางพิกัดอัตราศุลกากร และทางสถิติของภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละภาคี ภาคีผู้ทำสัญญาขอรับรองว่า

(1) ภาคีผู้ทำสัญญา จะใช้ประเภทและประเภทย่อยทั้งหมดของระบบฮาร์โมนี โดยไม่เพิ่มเติมหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง รวมทั้ง จะใช้เลขรหัสที่เกี่ยวข้องกับประเภทและประเภทย่อยนั้น

(2) ภาคีผู้ทำสัญญาจะใช้หลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการตีความระบบฮาร์โมนี และหมายเหตุของหมวด ตอนและประเภทย่อยทั้งหมด และจะไม่ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงขอบข่ายของหมวด ตอน ประเภทหรือประเภทย่อยของระบบฮาร์โมนีนั้น

(3)

ฯลฯ

1. ประเทศภาคี จะต้องจำแนกสินค้าออกเป็นประเภท และประเภทย่อยให้เป็นเช่นเดียวกับระบบฮาร์โมนี โดยจะเพิ่มเติมหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความใด ๆ และจะใช้เลขรหัสของประเภท และประเภทย่อยที่แตกต่างจากระบบฮาร์โมนีไม่ได้ เช่น

ก. ประเภทพิกัดเลขรหัส 4 ตัว

ประเภทพิกัดที่ 84.50 เครื่องซักผ้าชนิดที่ใช้ตามบ้าน เรือ หรือใช้ในกิจการชักรีด รวมทั้ง เครื่องซักผ้าที่มีเครื่องทำให้แห้ง

ข. ประเภทพิกัดย่อย เลขรหัส 6 ตัว

ประเภทพิกัดที่ 8450.11 เครื่องจักรอัตโนมัติ

เมื่อระบบฮาร์โมนี ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าประเภทและประเภทย่อยที่ 84.50 และ 8450.11 เป็นสินค้าชนิดใดแล้ว ประเทศภาคีก็มีพันธะผูกพันที่จะต้องจำแนกประเภทพิกัดสินค้าของตนตามตัวอย่างที่กล่าวไว้ จะแก้ไขเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงไม่ได้

2. ประเทศภาคี จะต้องใช้หลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการตีความระบบฮาร์โมนี และหมายเหตุของหมวด ตอนและประเภทย่อยทั้งหมด และจะต้องไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงขอบเขตของข้อความในหมวด ตอน ประเภทหรือประเภทย่อย

พันธะผูกพันในข้อนี้ ประเทศภาคีเมื่อมีปัญหาการจัดประเภทสินค้า ก็จะต้องใช้หลักเกณฑ์การตีความตามระบบฮาร์โมนีที่ได้กำหนดไว้ภาคผนวกของอนุสัญญามีทั้งหมด 6 ข้อ และประเทศภาคีจะเปลี่ยนแปลงข้อความตามที่ระบุไว้ในแต่ละหมวด หรือแต่ละตอนไม่ได้

2.3.2 พันธะผูกพันที่ไม่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญา

สำหรับพันธะผูกพัน ที่มีได้มีการกำหนดไว้ในตัวอนุสัญญาอย่างแจ้งชัดนี้ ถึงแม้หากพิจารณาตามหลักกฎหมายสนธิสัญญาแล้ว ประเทศภาคีจะไม่มีพันธะผูกพันใด ๆ ที่จะต้องยึดถือและปฏิบัติตาม แต่ในทางปฏิบัติที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ประเทศภาคีก็ได้มีการยอมรับและปฏิบัติตามกันตลอดมา

สำหรับพันธะผูกพัน ที่ประเทศภาคีของอนุสัญญาจำกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี ได้ยึดถือและปฏิบัติตามก็คือ การยึดถือ Explanatory Note²⁷ มาประกอบการพิจารณาจัดประเภทสินค้า การยอมรับคำวินิจฉัยปัญหาจำกัดอัตราศุลกากร และข้อเสนอแนะอื่นเกี่ยวกับการตีความระบบฮาร์โมนี หรือข้อเสนอแนะอื่นเพื่อก่อให้เกิดการตีความ หรือการใช้ตัวระบบฮาร์โมนีให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกันกับที่คณะกรรมการระบบฮาร์โมนี ได้มีมติเห็นชอบไว้ในระหว่างการประชุมแต่ละสมัย และที่ประชุมประจำปีของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร (รายละเอียดการวินิจฉัยปัญหาจำกัด และข้อเสนอแนะ และพันธะผูกพันต่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการระบบฮาร์โมนี และคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร จะนำไปกล่าวโดยละเอียดในบทที่ 3)

2.4 ข้อยกเว้นต่อพันธะผูกพันในหลักการจำแนกประเภทสินค้า ตามอนุสัญญาจำกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี

อนุสัญญาลฉบับนี้ ได้มีการกำหนดข้อยกเว้นแก่ประเทศภาคี ในการที่ไม่ต้องปฏิบัติตามหลักการจำแนกประเภทสินค้าในหลายประการ เช่น

2.4.1 ในหลักการจำแนกประเภทสินค้าซึ่งแบ่งเป็นประเภทและประเภทย่อย ซึ่งประเทศภาคีมีข้อผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามนั้น ประเทศภาคีจะต้องปฏิบัติตามเฉพาะในระดับเลขรหัส 5 ตัว และเลขรหัส 6 ตัวเท่านั้น อนุสัญญาลฉบับนี้ กำหนดข้อยกเว้นให้ประเทศภาคีทำการแบ่งย่อยการจำแนกประเภทสินค้าเกินกว่า

²⁷ Explanatory Note เป็นเอกสารสำหรับใช้ประกอบการพิจารณาพิกัต โดยจะมีคำอธิบายถึงขอบเขตของสินค้าในแต่ละประเภทพิกัต จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร

ระดับเลขรหัส 6 ตัวได้²⁸ เช่นการจำแนกประเภทพิกัดสินค้าตามพระราชกำหนด พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 253๗ ของประเทศไทย

ประเภทพิกัดที่ 17๒3.11 ซึ่งเป็นพิกัดของกากน้ำอ้อยที่เหลือจากการสกัดหรือการทำน้ำอ้อยให้บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นประเภทพิกัดในระดับเลขรหัส 6 ตัว ซึ่งประเทศภาคีต้องปฏิบัติตาม แต่ประเทศภาคีสามารถที่จะทำการแบ่งย่อยสินค้าในประเภทพิกัดดังกล่าวลงไปได้เกินกว่าระดับเลขรหัส 6 ตัว เช่น

ประเภทพิกัดที่ 17๒3.1๐1 กากน้ำอ้อยที่เหลือจากการสกัดหรือการทำน้ำอ้อยให้บริสุทธิ์ที่เติมสารปรุงกลิ่น รส หรือแต่งสี ซึ่งเป็นการแบ่งย่อยประเภทพิกัดลงไปในระดับเลขรหัส 7 ตัว ซึ่งประเทศภาคีสามารถที่จะทำการแยกย่อยต่างไปจากระบบฮาร์โมนีซ์ได้ ส่วนเหตุผลในการที่อนุสัญญาฉบับนี้เปิดโอกาสให้แก่ประเทศภาคีก็เนื่องมาจากว่า ในการกำหนดอัตราอากรศุลกากรนั้น แต่ละประเทศย่อมมีเหตุผลในการกำหนดนโยบายที่แตกต่างกันออกไป การแบ่งย่อยประเภทสินค้า จึงเป็นทางที่จะให้ประเทศภาคีกำหนดอัตราอากรที่เหมาะสมแก่สินค้าแต่ละชนิดได้

2.4.2 ประเทศภาคีซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา มีสิทธิที่จะนำระบบการจำแนกประเภทสินค้ามาใช้เพียงบางส่วนได้ ในส่วนของประเภทย่อยของระบบฮาร์โมนีซ์ หรืออาจจะเป็นทั้งหมดของประเภทย่อย โดยภาคีผู้ทำสัญญา ซึ่งเลือกใช้ระบบฮาร์โมนีซ์เพียงบางส่วน ต้องใช้ประเภทย่อยแบบสองขีด ของประเภทย่อยใด ๆ แบบขีดเดียว ทั้งหมดหรือไม่ใช้เลย หรือใช้ประเภทย่อยแบบขีดเดียว

²⁸ มาตรา 3 ...

3. บทบัญญัติแห่งข้อนี้ ไม่ห้ามภาคีผู้ทำสัญญาในการแบ่งย่อย การจำแนกประเภทของสินค้าในระบบการแบ่งกลุ่มสินค้าทางพิกัดอัตราศุลกากร หรือทางสถิติเกินกว่าระดับที่กำหนดไว้ในระบบฮาร์โมนีซ์ หากว่าการแบ่งย่อยดังกล่าว เป็นเพียงการเพิ่มเติม และกำหนดรหัสในระดับที่เกินกว่า เลขรหัสหกตัวตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวกแห่งอนุสัญญาฉบับนี้

ของประเภทใดประเภทหนึ่ง ทั้งหมด หรือไม่ใช่เลย ²⁹ ตัวอย่างเช่น

ระบบฮาร์โมนไนซ์

Heading

No

20.08

Fruit, nuts and other edible parts of plants, otherwise prepared or preserved, whether or not containing added sugar or other sweetening matter or spirit, not elsewhere specified or included.

- Nuts, ground-nuts and other seeds, whether or not mixed together.

2008.11

-- Ground nuts

²⁹ มาตรา 4 การนำมาใช้เพียงบางส่วนโดยประเทศกำลังพัฒนา

1. ภาศิผู้ทำสัญญาใด ๆ ที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา อาจชลอการนำบางส่วน หรือทั้งหมดของประเภทย่อยของระบบฮาร์โมนไนซ์มาใช้ ในช่วงระยะเวลาตามที่จำเป็น โดยคำนึงถึงแบบแผนของการค้าระหว่างประเทศ หรือความพร้อมทางด้านการบริหารของตนเอง

2. ภาศิผู้ทำสัญญาที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาซึ่งเลือกที่จะใช้ระบบฮาร์โมนไนซ์เพียงบางส่วนตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ ตกลงว่าจะพยายามอย่างที่สุดที่จะนำระบบฮาร์โมนไนซ์เลขนห้สหคตัวมาใช้อย่างสมบูรณ์ ภายใน 5 ปีนับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับสำหรับภาศิผู้ทำสัญญานั้น หรือภายในระยะเวลาอันกว่านั้นตามที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็น โดยคำนึงถึงบทบัญญัติในวรรค 1 แห่งมาตรานี้

3. ...

2008.19	-- Other, including mixtures
2008.20	- Pineapples
2008.30	- Pears
2008.50	- Apricots
2008.60	- Cherries
2008.80	- Strawberries
	- Other, including mixtures other than those of subheading 2008.19
2008.91	-- Palm hearts
2008.99	-- Other

1. ประเทศภาคีซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาซึ่งจะไม่นำประเภทย่อยของประเภทพิกัดที่ 20.08 ต้องแจ้งแก่เลขาธิการ ในขณะที่เข้าเป็นภาคีว่าจะไม่นำประเภทย่อยในระดับเลขรหัส 5 และ 6 ตัว มาใช้ และจะใช้เลข "00" แทน เช่น

20.08 จะใช้เป็น 2008.00

Fruit, nuts and other edible parts of plants, otherwise prepared or preserved, whether or not containing added sugar or other sweetening matter or spirit, not elsewhere specified or included.

ประเทศกำลังพัฒนา หากต้องการที่จะจัดประเภทย่อยในระดับเลขรหัส 7 ตัว ซึ่งเป็นความต้องการของประเทศตน เพื่อวัตถุประสงค์ในด้านต่าง ๆ จะเพิ่มเลขรหัสประเภทย่อยในระดับเลข 7 ตัวได้ แต่จะต้องไม่เปลี่ยนประเภทพิกัดที่ 2008.00 ซึ่งจะเป็นดังนี้

20.08	2008.00	Fruits, nut and other edible parts of plants, otherwise prepared or preserved, whether or not containing added sugar or other sweetening matter or spirit, not elsewhere specified or included
	2008.001	--- Vine leaves
	(or 2008.00 A)	
	2008.009	--- Other
	(or 2008.00 B)	

2. ประเทศภาวี่ซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาหากต้องการที่จะให้ประเภทย่อยในระดับ 5 ตัว คือแบบขีดเดี่ยวของประเภทย่อย ภายในประเภทหลักที่ 2008.00 (ก็จะไม่นำเอาประเภทพิักัดที่ 2008.11, 2008.19, 2008.91, 2008.92 และ 2008.99 มาใช้) ซึ่งในการกำหนดประเภทย่อยจึงเริ่มด้วยประเภทพิักัดย่อยที่ 2008.10 และสิ้นสุดที่ 2008.90 ตัวอย่างเช่น

20.08		Fruit, nuts and other edible parts of plants, otherwise prepared or preserved, whether or not containing added sugar or other sweetening matter or spirits, not elsewhere specified or included.
	2008.10	- Nuts, ground-nuts and other seeds, whether or not mixed together
	2008.20	- Pineapples
	2008.30	- Citrus fruit
	2008.40	- Pears
	2008.50	- Apricots
	2008.60	- Cherries

- 2008.70 - Peaches
- 2008.80 - Strawberries
- 22008.90 - other, including mixtures other than those of subheading 2008.10

หากมีความจำเป็นในการจัดประเภทย่อย ของประเทศกำลังพัฒนาที่จะจัดประเภทย่อย โดยไม่เปลี่ยนแปลงเลขรหัส 6 ตัว ดังนั้น การจัดประเภทย่อยของ vine leaves จะเป็นดังตัวอย่างนี้

20.08

Fruit, nuts and other edible parts of plants, otherwise prepared or preserved, whether or not containing added sugar or other sweetening matter or spirit, not elsewhere specified or included

- 2008.10 - Nuts, ground-nuts and other seeds, whether or not mixed together
- 2008.20 - Pineapples
- 2008.30 - Citrus fruit
- 2008.40 - Pears
- 2008.50 - Apricots
- 2008.60 - Cherries
- 2008.70 - Peaches
- 2008.80 - Strawberries
- 2008.90 - Other, including mixtures other than those of subheading 2008.10
- 2008.901 --- Vine leaves
(or 2008.90A)
- 2008.909 --- Other
(or 2008.90B)

และประเทศภาคี ซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา สามารถที่จะใช้ประโยชน์อย่างมากกว่าระดับเลข 6 ตัวใช้ แต่ในประเภทระดับเลข 6 ตัวนี้ ประเทศกำลังพัฒนาจะต้องไม่เปลี่ยนแปลงข้อความและความหมายของประโยชน์ของระบบอาร์โมไนซ์นั้น และในประโยชน์เลขรหัส 5 และ 6 ตัวนี้ จะต้องใช้เลข ๗ และ ๗๘ แทนตามลำดับ

สำหรับเหตุผลที่ต้องให้ประเทศกำลังพัฒนามีสติที่จะนำระบบการจำแนกประเภทสินค้าไปใช้เพียงบางส่วนนั้น ได้เกิดขึ้นจากแนวความคิดเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจแผนใหม่ระหว่างประเทศ (The New International Economic Order หรือเรียกย่อ ๆ ว่า NIEO) ซึ่งเป็นแนวความคิดที่เป็นที่โต้เถียงกันอย่างมากในช่วง 1๐-15 ปีที่ผ่านมา โดยแนวความคิดนี้ได้เริ่มมาจากการที่ประเทศกำลังพัฒนาไม่พอใจในโครงสร้างทางเศรษฐกิจของโลกในปัจจุบัน ซึ่งทำให้ประเทศที่มีความเจริญอยู่แล้ว ก็จะมีคามั่งคั่งขึ้นไปเรื่อย ๆ ในขณะที่ประเทศที่ยากจน หรือมีปัญหาทางเศรษฐกิจกับประสบปัญหาหนักขึ้นต่อไป^{๓๐}

แนวความคิดเกี่ยวกับ NIEO นี้ ได้คลุมหลายสาขาทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา เช่นการค้าระหว่างประเทศ การลงทุนระหว่างประเทศ การแลกเปลี่ยนหรือโอนความก้าวหน้าทางวิชาการ (Transfer of Technology) และการปฏิบัติที่เป็นธรรมของบริษัทข้ามชาติทั้งหลาย (Code of Conduct for the Transnational Corporations) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า TNCs

ในสาขาการค้าระหว่างประเทศนั้น ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariff and Trade) ได้มีผลใช้บังคับตั้งแต่ปีค.ศ. 1947 หลักใหญ่คือหลักปฏิบัติอย่างชาติที่ ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง (The Most-Favored-Nation Principle) หรือเรียกว่า MFN ซึ่ง

^{๓๐} สุรเกียรติ์ เสถียรไทย, สิทธิพิเศษในทางการค้าภายใต้ระบบเศรษฐกิจแผนใหม่ระหว่างประเทศ: ปัญหาของหลักไม่ต่างตอบแทน วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 1๐ ฉบับที่ 2 ธันวาคม 2528 หน้า 156.

หมายความว่า หากประเทศ ก. จะให้สิทธิพิเศษใด ๆ ก็ตาม แก่ประเทศ ข. ประเทศ ก. ต้องให้สิทธิพิเศษนั้นแก่ประเทศภาคีด้วยโดยอัตโนมัติและไม่มีเงื่อนไข

หลักใหญ่อีกหลักหนึ่งก็คือหลักการต่างตอบแทน (Reciprocity) ซึ่งมีความหมายว่า ถ้าหากประเทศ ก. ยกเว้นภาษีขาเข้าให้กับสินค้าบางอย่างแก่ประเทศ ข. ประเทศ ข. จะต้องยกเว้นภาษีขาเข้าให้กับสินค้าอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ประเทศ ก. ด้วย ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน³¹

หลัก MFN และหลักการต่างตอบแทนนี้ ได้สร้างความไม่พอใจให้กับประเทศกำลังพัฒนา โดยเห็นว่าโครงสร้างและปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนานั้น ไม่สามารถที่จะอำนวยให้ประเทศเหล่านั้นตอบแทนประเทศพัฒนาแล้วได้

ประเทศกำลังพัฒนา จึงเห็นว่าหลักที่จะตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและพัฒนาได้ คือหลักข้อยกเว้นของ MFN และหลักไม่ต่างตอบแทน (Non-Reciprocity)³² และประเทศกำลังพัฒนาได้ประสบความสำเร็จในปี ค.ศ. 1965 ในการทำให้หลักไม่ต่างตอบแทน และข้อยกเว้นหลัก MFN เป็นที่ยอมรับต่อภาคีของ GATT อย่างเป็นทางการ โดยเพิ่มส่วนที่ 4 ซึ่งเรียกว่า การค้าและการพัฒนาเข้าไปในตัวข้อตกลงนั้น³³ มาตรา 36(8) บัญญัติว่า "ประเทศพัฒนาแล้วที่เป็นภาคี ไม่ขอการตอบแทนในสิ่งที่ตนได้ให้ต่อประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นภาคีในการเจรจาเกี่ยวกับการค้า เพื่อลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรหรืออุปสรรคในทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นภาคีนั้น"

³¹ สุชาบดี สัตตบุศย์, กฎหมายเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรุงธน, 2528 หน้า 70-71.

³² มีผู้เห็นว่า To Treat the Unequal equally ไม่ควรเป็นปรัชญาที่ใช้ต่อไป ปรัชญาที่ควรใช้คือ To Treat the Unequal Unequally

³³ John Jackson, Legal Problem of International Economic Relation, (St. Paul Minn: West Publishing, 1970).

หลังจากการรวมข้อยกเว้นนี้เข้าไปใน GATT แล้ว ที่ประชุมของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nation Conference on Trade and Development หรือเรียกย่อ ๆ ว่า UNCTAD) ก็มีข้อมติสร้างหลักที่เรียกว่าระบบสิทธิพิเศษทั่วไป (General System of Preferences หรือเรียกย่อ ๆ ว่า GSP)³⁴ หลัก GSP นี้ยอมรับให้ประเทศพัฒนา กับประเทศกำลังพัฒนา ทำสัญญาข้อตกลงกันให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรและการค้า ตามข้อยกเว้นของ MFN และหลักไม่ต่างตอบแทนได้

ในการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบฮาร์โมนิซึ่ก็เช่นกัน ในการจัดทำอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนิซึ่ ก็ได้มีการเสนอแนวความคิดดังกล่าวในที่ประชุม เพื่อที่จะเป็นการให้โอกาสแก่ประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งยังไม่มีควมพร้อมในการที่จะนำระบบการจำแนกไปใช้ได้ทั้งหมด ได้มีเวลาเพื่อเตรียมการต่าง ๆ ในการที่จะนำระบบการจำแนกไปใช้ได้อย่างครบถ้วน และไม่เป็นการเสียเปรียบในทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ จึงได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ตามมาตรา 4 นี้ขึ้น

ส่วนกำหนดเวลาที่ประเทศกำลังพัฒนา จะต้องนำเอาการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบฮาร์โมนิซึ่ไปใช้ทั้งหมดนั้น อนุสัญญาลบนี้ได้กำหนดให้ประเทศภาคี ซึ่งเลือกใช้เพียงบางส่วน จะต้องพยายามนำระบบฮาร์โมนิซึ่ เลขรหัส 6 ตัว มาใช้อย่างสมบูรณ์ ภายในเวลา 5 ปี นับแต่วันที่อนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนิซึ่ มีผลใช้บังคับสำหรับประเทศภาคีนั้น หรือภายในระยะเวลาอันยาวนานกว่านั้น ตามที่พิจารณาเห็นสมควร หรือประเทศกำลังพัฒนานั้น อาจแจ้งเลขาธิการของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรว่าจะนำระบบฮาร์โมนิซึ่เลขรหัส 6 ตัว มาใช้อย่างสมบูรณ์ภายใน 3 ปี นับแต่วันที่อนุสัญญาลบนี้ใช้บังคับ สำหรับประเทศภาคีนั้น ซึ่งการกำหนดเวลาจะขึ้นอยู่กับความพร้อมของ ประเทศกำลังพัฒนา

³⁴ G.S.P. ได้เริ่มมีขึ้นใน UNCTAD 1. ซึ่งประชุมที่กรุงเจนีวา ใน ปี ค.ศ. 1964

2.5 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดสินค้าเข้าประเภทพิกัด ตามอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี

ในการจัดสินค้า เพื่อพิจารณาว่าสมควรที่จะจัดสินค้านั้นอยู่ในประเภทพิกัดใดนั้น หากกรณีสินค้าชนิดนั้นไม่มีลักษณะที่ซับซ้อน คือมิได้ประกอบด้วยองค์ประกอบหลายชนิดและไม่ต้องใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง การจัดประเภทพิกัดสินค้านี้ก็จะไม่เกิดปัญหามากนัก เนื่องจากการจำแนกประเภทสินค้าตามระบบฮาร์โมนีนั้น ได้มีการจำแนกสินค้าที่ละเอียดและครอบคลุมสินค้าได้มากขึ้นกว่าระบบเดิม

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดประเภทพิกัดสินค้านี้คือกรณีที่สินค้านั้นมีองค์ประกอบจากสารหลายชนิด หรือมีส่วนควบหรืออุปกรณ์ของสินค้าชนิดนั้นนำเข้ามาพร้อมกัน หรือในกรณีสินค้าที่นำเข้ามา มีการแยกแยกออกจากกัน และนำเข้ามาต่างวาระกัน ซึ่งทำให้สินค้านั้น เมื่อพิจารณาจำแนกเข้าประเภทพิกัดได้หลายประเภทพิกัด ในส่วนของการพิจารณาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนีได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ เพื่อที่จะได้นำมาประกอบการพิจารณาจัดประเภทพิกัดสินค้า เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก และแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดประเภทพิกัดสินค้านั้น คือ

2.5.1 การพิจารณาจากหลักเกณฑ์ทั่วไป สำหรับการตีความระบบฮาร์โมนี ไนซ์ (Interpretative Rule)

ตามอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี ได้ให้คำนิยามของคำว่าระบบฮาร์โมนีไนซ์ ซึ่งมีความหมายรวมถึงหลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการตีความระบบฮาร์โมนีไนซ์ ซึ่งกำหนดไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญา และประเทศภาคีที่นำเอาระบบฮาร์โมนีไนซ์ไปใช้ มีข้อผูกพันที่จะต้องใช้หลักเกณฑ์การตีความนี้

หลักเกณฑ์การตีความระบบฮาร์โมนีไนซ์ ที่ได้กำหนดขึ้นไว้ก็เพื่อจะเป็นหลักประกันว่า ในการจำแนกสินค้าชนิดเดียวกันจะได้รับการจัดอยู่ในประเภทหรือประเภทย่อยเดียวกัน ซึ่งหลักเกณฑ์การตีความนี้ ได้กำหนดขึ้นตามหลักการจำแนกประเภทพิกัดสินค้า ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ได้ตลอดทั้งระบบฮาร์โมนีไนซ์ นอกจากนี้ หลักเกณฑ์การตีความนี้ ยังได้กำหนดพื้นฐานการจำแนกประเภทพิกัดสินค้าเป็นขั้นเป็นตอน (step by step) ที่ชัดเจน ซึ่งทำให้การจำแนกประเภท

พิกัดสินค้าทุกกรณีต้องเริ่มต้นด้วยการพิจารณาพิกัดในระดับประเภท (Heading) ซึ่งเป็นระดับตัวเลข 4 หลัก หลังจากนั้นจึงพิจารณาประเภทย่อย (Subheading) โดยเริ่มจากระดับตัวเลข 5 และ 6 หลัก ตามลำดับ³⁵

พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี ได้กำหนดหลักเกณฑ์การตีความไว้ 6 ข้อ ดังนี้

หลักเกณฑ์ข้อ 1

"ชื่อของหมวด ตอน และตอนย่อย ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้สะดวกแก่การอ้างอิงเท่านั้น ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย การจำแนกประเภทให้จำแนกตามความของประเภทนั้น ๆ ตามหมายเหตุของหมวดหรือของตอนที่เกี่ยวข้อง และตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้ หากว่าประเภทหรือหมายเหตุดังกล่าวไม่ได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น"

จากหลักเกณฑ์ข้อนี้การจำแนกออกเป็นหมวด ตอนและตอนย่อยนั้น เป็นเพียงการจำแนกเพื่อให้สินค้าในทางการค้าระหว่างประเทศ ได้จัดเข้าเป็นระบบในลักษณะเป็นหมวด เป็นตอน และตอนย่อยได้ชัดเจนที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่บางกรณีแต่ละหมวดหรือตอนไม่อาจจะระบุให้คลุมถึงสินค้าได้ทั้งหมด การแบ่งออกเป็นหมวด ตอน หรือตอนย่อย จึงเป็นไปเพื่อความสะดวกแก่การอ้างอิงเท่านั้น ไม่มีผลทางกฎหมายต่อการจำแนกประเภทสินค้าแต่อย่างใด การพิจารณาว่าสินค้าที่นำเข้าชนิดใด ต้องจัดเข้าไปในประเภทพิกัดใดนั้น ให้ยึดถือความหมายของประเภทพิกัด ความหมายของประเภทพิกัดในบางประเภทพิกัด ถ้อยคำบ่งบอกชนิดของไว้ ซึ่งดูเหมือนว่าชัดเจนแล้ว แต่ยังสื่อความหมายได้แคบ คลุมเครือ หรือกว้างเกินไป จึงต้องพิจารณาหาความหมายของประเภทพิกัดนั้น ๆ โดยละเอียด และการจำแนกประเภทพิกัดสินค้า ยังต้องคำนึงถึงหมายเหตุของหมวด หรือตอนที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ

³⁵ วิโรจน์ เลาหะพันธ์, พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีมิติใหม่เพื่อความคล่องตัวของการส่งออกไทย, จุฬาลงกรณ์วารสาร ฉบับที่ 5 ปีที่ 2 (ตุลาคม-ธันวาคม 2532), หน้า 71.

คำว่า "หากว่าประเภทหรือหมายเหตุไม่ได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น" ตามที่กล่าวไว้ในตอนท้ายของหลักเกณฑ์นี้ มีความมุ่งหมายที่จะให้เห็นเป็นที่ชัดเจนว่า ข้อความของประเภท และหมายเหตุของหมวด หรือของตอน เป็นสิ่งสำคัญที่สุด กล่าวคือ เป็นสิ่งแรกที่จะต้องคำนึงถึงในการจำแนกประเภทสินค้า เช่น ตอนที่ 31 มีหมายเหตุข้อ 3 ระบุให้ของในพิกัดประเภทที่ 31.๒3 ซึ่งหมายถึง ปู่ที่ได้จากแร่หรือปุ๋ยเคมีที่มีธาตุฟอสฟอรัสใช้เฉพาะกับของต่อไปนี้ หากว่าของนั้นไม่ได้จัดทำขึ้นในลักษณะ หรือบรรจุภาชนะตามที่ระบุไว้ในประเภทที่ 31.๒5

ก. ของที่ตรงตามข้อใดข้อหนึ่งที่ระบุไว้ข้างล่างนี้

1. เบสิคสแลก
2. ฟอสเฟตธรรมชาติตามประเภทที่ 25.1๒ ที่ผ่านการเผาโดยวิธีคาลซีเนชัน หรือผ่านกรรมวิธีใช้ความร้อนเกินกว่าการแยกสาร เจือปน
3. ซุปเปอร์ฟอสเฟต (ชนิดเชิงเดี่ยว) สองเชิง หรือสามเชิง)
4. แคลเซียมไฮโดรเจนอร์โทฟอสเฟตที่มีฟลูออรีนไม่น้อยกว่าร้อยละ๒.๒ โดยน้ำหนักเมื่อคำนวณจากผลิตภัณฑ์ปราศจากน้ำในสภาพแห้ง

... ฯลฯ ...

ซึ่งการที่จัดเข้าประเภทพิกัดที่ 31.๒3 จึงต้องพิจารณาหมายเหตุดังกล่าวด้วย

หลักเกณฑ์ข้อ 2

ก. ประเภทที่ระบุถึงของใด ให้หมายรวมถึงของนั้นที่ยังไม่ครบสมบูรณ์ หรือยังไม่สำเร็จ หากว่าในขณะที่นำเข้ามามีลักษณะเป็นสารสำคัญของ ๆ ที่ครบสมบูรณ์หรือสำเร็จแล้ว และให้หมายรวมถึงของที่ครบสมบูรณ์ หรือสำเร็จแล้ว (หรือที่จำแนกเข้าประเภทของที่ครบสมบูรณ์หรือสำเร็จแล้ว ตามนัยแห่งหลักเกณฑ์นี้) ที่นำเข้ามาโดยถอดแยกออกจากกัน หรือยังไม่ได้ประกอบเข้าด้วยกัน

ของตามวรรคแรกจะนำเข้ามาต่างวาระกันก็ได้ โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด

หลักเกณฑ์ในข้อ 2 (ก) นี้ได้ขยายขอบเขตของคำว่า "ของ" ออกไปให้มีความหมายรวมถึงของที่ยังไม่ครบสมบูรณ์หรือยังไม่สำเร็จ แต่มีลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของ ๆ ที่ครบสมบูรณ์ หรือสำเร็จแล้ว หลักเกณฑ์ข้อนี้ใช้กับของที่ยังไม่พร้อมจะใช้ได้ทันที แต่มีรูปร่างหรือเค้าโครงของ ๆ หรือส่วนประกอบที่สำเร็จแล้ว แต่ไม่รวมถึงของกึ่งสำเร็จรูปที่ยังไม่มีรูปร่างอันเป็นสาระสำคัญของ ๆ สำเร็จรูป

ตัวอย่างตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ได้แก่ รถยนต์ที่ไม่มีเบาะก็ให้หมายความเป็นรถยนต์ตามประเภทพิกัดของรถยนต์ได้ เพราะมีลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของรถยนต์แล้ว ของที่ครบสมบูรณ์ หรือสำเร็จแล้ว หรือที่ถือว่าสมบูรณ์หรือสำเร็จแล้วดังกล่าว แม้จะมีการนำเข้ามาโดยถอดแยกออกจากกันหรือคนละวาระก็ให้ถือว่าจัดเข้าประเภทพิกัดของ ๆ นั้น เช่น เอาเครื่องจักรเข้ามา แต่เอาเข้ามาหลายเที่ยวเรือ เมื่อประกอบเป็นเครื่องจักร ให้ถือว่าเป็นการนำเครื่องจักรนั้นเข้ามาเสมือนหนึ่งนำเข้ามาพร้อมกัน

คำว่า "ของที่นำเข้ามาโดยถอดแยกออกจากกัน หรือยังไม่ได้ประกอบเข้าด้วยกัน" หมายความว่า สิ่งที่จะนำเข้ามาประกอบเข้าด้วยกันโดยอุปกรณ์ง่าย ๆ เช่น ตะปูควง สลัก หรือใช้หมุดย้ำ หรือเชื่อม

ข. ประเภทที่ระบุถึงวัตถุหรือสารใด ให้หมายรวมถึงของผสมหรือของรวมที่มีวัตถุหรือสารนั้นรวมอยู่ วัตถุ หรือสารอื่น ตามที่ระบุถึง ของที่ทำด้วยวัตถุหรือสารใดให้หมายรวมถึงของที่ประกอบด้วยวัตถุหรือสารนั้นล้วน ๆ หรือเพียงบางส่วน การจำแนกประเภทของที่ประกอบด้วยวัตถุ หรือสารมากกว่าหนึ่งชนิดขึ้นไป ให้จำแนกตามหลักเกณฑ์ข้อ 3"

หลักเกณฑ์ข้อนี้ ขยายความ "วัตถุหรือสาร" ให้หมายความรวมถึงกรณีที่วัตถุหรือสารนั้น มีวัตถุหรือสารอื่นรวมอยู่เป็นของผสม หรือของรวมด้วย

ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับของที่ทำด้วยวัตถุ หรือสารใด ก็ให้หมายความรวมถึงของที่ประกอบด้วยสารนั้นกับสารอื่นด้วย อย่างไรก็ตาม การผสม การรวม หรือการประกอบจะต้องไม่ถึงขนาดที่ทำให้วัตถุหรือสาร หรือของดังกล่าว เลขชั้นที่จะจัดเข้าอยู่ในประเภทพิกัดเดิม และในกรณีที่อาจจัดเข้าประเภทได้ตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป ต้องจำแนกตามหลักเกณฑ์ข้อ 3

หลักเกณฑ์ข้อ 3

ของที่อาจจำแนกประเภทได้ตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์ข้อ 2 (ข) หรือตามเหตุผลอื่นใดก็ตาม ให้จำแนกประเภทโดยถือหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ก. ถ้าประเภทหนึ่งระบุลักษณะของไว้โดยเฉพาะและประเภทอื่นระบุไว้อย่างกว้าง ๆ ให้จัดของนั้นเข้าประเภทที่ระบุไว้โดยเฉพาะ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีประเภทตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป ต่างก็ระบุถึงวัตถุหรือสารส่วนหนึ่งส่วนใดที่มีอยู่ในของผสม หรือในของรวม หรือระบุถึงของบางชนิด ในของที่ได้จัดทำขึ้นเป็นชุดเพื่อการขายปลีก ให้ถือว่าประเภทเหล่านั้นระบุโดยเฉพาะถึงของดังกล่าวเท่าเทียมกัน ถึงแม้ว่าประเภทใดในประเภทต่าง ๆ เหล่านั้น ระบุถึงลักษณะของ ๆ ได้สมบูรณ์ หรือตรงกว่าก็ตาม

ตามหลักเกณฑ์ข้อ 3(ก) นี้จะเห็นได้ว่าในกรณีของประเภทหนึ่งระบุลักษณะของไว้โดยเฉพาะ และประเภทอื่นระบุไว้อย่างกว้าง ๆ จะต้องจัดของนั้นไว้ในประเภทที่ระบุไว้โดยเฉพาะ การระบุไว้โดยเฉพาะอาจเป็นการระบุโดยชื่อ จะถือว่ามี ความหมายเฉพาะมากกว่าการระบุโดยชนิด หรือจำพวก เช่น เครื่องโกนหนวดและแบตเตอรี่ที่มีมอเตอร์ไฟฟ้าในตัว จัดเข้าประเภทพิกัตที่ 85.10 แต่ไม่จัดเข้าประเภทพิกัตที่ 85.08 ในฐานะประเภทที่เกี่ยวกับเครื่องกลไฟฟ้าสำหรับใช้งานด้วยมือ ซึ่งมีไฟฟ้าในตัว หรือไม่จัดเข้าประเภทพิกัตที่ 85.05 ในฐานะเป็นเครื่องใช้กลไฟฟ้า สำหรับใช้ตามบ้านเรือน ซึ่งมีมอเตอร์ไฟฟ้าในตัว

การระบุลักษณะของได้ชัดเจนหรือเฉพาะกว่า เช่น พรหมทำปูยแบบทักต์ที่มีลักษณะเฉพาะที่ใช้ในรถยนต์ จัดเข้าประเภทพิกัตที่ 57.03 ซึ่งระบุโดยเฉพาะถึงพรหม แต่ไม่จัดเป็นอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์ ตามประเภทพิกัตที่ 87.07 หรือกระจกนิรภัยชนิดแตกแล้วไม่มีคม เหมาะสมสำหรับใช้กับอากาศยาน จัดเข้าประเภทพิกัตที่ 70.07 ซึ่งระบุโดยเฉพาะถึงกระจกนิรภัย แต่ไม่จัดเข้าประเภทพิกัตที่ 88.03 ซึ่งระบุถึงส่วนประกอบของอากาศยาน

อย่างไรก็ตาม เมื่อวัตถุหรือสารที่เป็นส่วนหนึ่งในของผสม หรือของรวม หรือของบางชนิดที่อยู่ในของชุดเพื่อการขายปลีก ซึ่งอาจจัดเข้ากันได้ ได้ตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป ให้ถือว่าประเภทเหล่านั้นระบุโดยเฉพาะถึงสิ่งดังกล่าว โดยเท่าเทียมกัน แม้ว่าประเภทหนึ่งจะระบุได้ตรงกว่าประเภทอื่นก็ตาม ในกรณีเช่นนี้จะต้องจำแนกประเภทตามหลักเกณฑ์ในข้อ 3 (ข) หรือ 3 (ค)

ข. ของผสม ของรวมที่ประกอบด้วยวัตถุต่างชนิดกัน หรือทำขึ้นจากองค์ประกอบต่างกัน และของที่จัดทำขึ้นเป็นชุด หรือเพื่อการขายปลีก ซึ่งไม่อาจจำแนกประเภทตามหลักเกณฑ์ข้อ 3 (ก) ได้ ให้จำแนกประเภทโดยถือเสมือนว่าของนั้นประกอบด้วยวัตถุ หรือองค์ประกอบที่แสดงลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของ ๆ นั้น เท่าที่จะใช้หลักนี้ได้

ตามหลักเกณฑ์ข้อ 3 (ข) นี้ เป็นการจำแนกประเภทพิกัดสำหรับของผสม ของรวมที่ประกอบด้วยวัตถุต่างชนิด ของรวมที่ทำขึ้นจากองค์ประกอบต่างชนิด และของที่จัดทำขึ้นเป็นชุดเพื่อการขายปลีก ในการจำแนกประเภทของดังกล่าว ให้จำแนกตามประเภทพิกัดของวัตถุหรือส่วนประกอบที่แสดงลักษณะอันเป็นสาระสำคัญ การกำหนดสาระสำคัญ อาจกำหนดได้จากลักษณะสภาพ ปริมาณ น้ำหนัก ราคา หรือประโยชน์ใช้สอย

"ของรวมที่ทำจากองค์ประกอบต่างกัน" หมายความว่ารวมถึงของที่มีองค์ประกอบแยกออกจากกันด้วย หากองค์ประกอบเหล่านั้นเข้ากัน หรือเกี่ยวกัน และรวมเป็นของอย่างเดียวกัน ซึ่งตามปกติไม่ได้ขายเป็นส่วน ๆ แยกต่างหากจากกัน เช่น ที่เขี่ยบุหรี่ ซึ่งมีขาตั้งประกอบอยู่กับภาชนะใส่ขี้บุหรี่ ซึ่งถอดแยกออกจากกันได้

"ของที่จัดทำเป็นชุดเพื่อการขายปลีก" หมายความว่าถึง ของซึ่งเข้าหลักเกณฑ์ดังนี้

- ประกอบด้วยของต่างชนิดตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไปซึ่งอาจจัดเข้าในประเภทที่ต่างกัน เช่น ส้อม 6 อัน ได้ถือว่าเป็นชุดตามหลักเกณฑ์นี้ เพราะเป็นของชนิดเดียวกัน

- ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์หรือของที่จัดทำขึ้นด้วยกัน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ใด หรือทำหน้าที่ใดโดยเฉพาะ

- จัดทำในลักษณะที่เหมาะสมสำหรับการขายให้กับผู้ใช้ได้โดยตรง โดยไม่ต้องบรรจุกาชนะใหม่

ค. เมื่อของใดไม่อาจจำแนกประเภทตามหลักเกณฑ์ของ 3 (ก) หรือ 3 (ข) ได้ ให้จำแนกเข้าประเภทที่ลำดับไว้หลังสุด ในบรรดาประเภทที่อาจจำแนกเข้าได้โดยเท่าเทียมกัน

หลักเกณฑ์ข้อ 3 (ค) นี้ เป็นกรณีที่ไม่อาจจำแนกประเภทได้โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะตามข้อ 3 (ก) หรือลักษณะอันเป็นสาระสำคัญตามข้อ 3 (ข) ได้ กล่าวคือ สามารถจำแนกได้หลายประเภทได้โดยเท่าเทียมกัน ก็ให้จำแนกเข้าประเภทที่ลำดับไว้หลังสุด

หลักเกณฑ์ข้อ 4

"ของซึ่งไม่สามารถจำแนกประเภทตามหลักเกณฑ์เบื้องต้นได้ ให้จำแนกเข้าประเภทเดียวกับของที่ใกล้เคียงนั้นมากที่สุด"

ตามหลักเกณฑ์ข้อนี้ เป็นไปตามหลักการตีความโดยการเทียบเคียง (Analogy) คือ เมื่อของใดไม่สามารถจัดเข้าประเภทใดได้โดยตรง ก็ให้จัดเข้าประเภทที่ใกล้เคียงกับของนั้นมากที่สุด เป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมายในกรณีที่ไม่สามารถจำแนกของนั้นเข้าประเภทพิกัดใดได้

การพิจารณาว่าของใดมีความใกล้เคียงกับประเภทใดนั้น อาจพิจารณาได้จากปัจจัยหลายอย่าง เช่น ชนิด ลักษณะ ความมุ่งหมาย และจะต้องเปรียบเทียบของนั้นกับของที่คล้ายคลึงกัน เพื่อกำหนดว่าของนั้นใกล้เคียงกับของใดมากที่สุด

หลักเกณฑ์ข้อที่ 5

นอกจากข้อกำหนดข้างต้นแล้ว หลักเกณฑ์ต่อไปนี้จะใช้กับของที่ระบุไว้

ก. กระเป๋ากล้องถ่ายรูป หีบเครื่องดนตรี กระเป๋าปืน กล่องอุปกรณ์เขียนแบบกล่องสร้อยคอ และภาชนะบรรจุที่คล้ายกันที่ทำรูปทรงหรือขนาด

เป็นพิเศษ เพื่อบรรจุของหรือชุดของ ๆ โดยเฉพาะ ใช้ได้คงทนและนำเข้ามาด้วยกันกับของที่มีเจตนาใช้ร่วมกัน ให้จำแนกประเภทของ ๆ ที่บรรจุที่ตามปกติ เป็นชนิดที่ต้องขายพร้อมกัน อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์นี้ไม่ได้ใช้กับภาชนะบรรจุที่เห็นได้ว่ามีลักษณะอันเป็นสาระสำคัญในตัวเอง

ตามหลักเกณฑ์ข้อ 5(ก) นี้ ได้กำหนดให้ภาชนะที่บรรจุ จัดเข้าประเภทพิกัดเดียวกันกับของที่บรรจุ โดยจะต้องปรากฏว่าภาชนะดังกล่าวมีลักษณะตามเงื่อนไขคือ

- มีรูปร่างหรือขนาดพิเศษสำหรับบรรจุของนั้น โดยเฉพาะคือได้ออกแบบโดยเฉพาะสำหรับการบรรจุของนั้น
- ใช้ได้ในระยะยาว คือ ได้ออกแบบเพื่อให้มีความคงทนทัดเทียมกับของที่ใช้บรรจุ รวมทั้ง การใช้เก็บรักษาของนั้นในขณะที่ไม่ได้ใช้งาน เช่น ระหว่างการขนส่ง หรือการเก็บ
- นำเข้ามาพร้อมกับของที่มีเจตนาบรรจุไม่ว่าจะบรรจุแยกกันเพื่อความสะดวกในการขนส่งหรือไม่ก็ตาม แต่ถ้านำเข้ามาไม่พร้อมกันให้จัดประเภทภาชนะดังกล่าวตามประเภทพิกัดของภาชนะนั้น
- เป็นชนิดที่ปกติขายไปพร้อมกับของ
- ไม่มีลักษณะอันเป็นสาระสำคัญในตัวเอง เช่น กล่องหรือหีบเครื่องเพชร พลอย และรูปพรรณ ตามประเภทพิกัดที่ 71.13 กล่องใส่เครื่องโกนหนวด ตามประเภทพิกัดที่ 85.1๒ กระเป๋าคล้องสองทางไกล ตามประเภทพิกัดที่ ๑๒.๒5 กล่องหีบและถุงใส่เครื่องดนตรี ตามประเภทพิกัดที่ ๑๒.๒๒ กระเป๋าปืน ตามประเภทพิกัดที่ ๑๖.๖๖

ส่วนภาชนะที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้อนี้ เช่น กล่องบรรจุชาทำด้วยเงิน หรือภาชนะบรรจุขนมหวานซึ่งทำด้วยเซรามิก

ข. ภายใต้บังคับตามข้อ 5(ก) ข้างต้น วัตถุประสงค์และภาชนะสำหรับใช้ในการบรรจุที่บรรจุของเข้ามา ให้จำแนกเข้าประเภทเดียวกันกับของนั้น ถ้าวัตถุประสงค์และภาชนะนั้นเป็นชนิดที่ตามปกติใช้สำหรับบรรจุของดังกล่าว อย่างไรก็ตามไม่ให้ใช้ข้อกำหนดนี้เมื่อเห็นได้ชัดว่าวัตถุประสงค์ หรือภาชนะสำหรับใช้ในการบรรจุนั้นเหมาะสำหรับใช้ได้อีก

ตามหลักเกณฑ์ข้อ 5(ข) นี้ กำหนดให้วัตถุบรรจุของหรือภาชนะบรรจุของ จัดเข้าประเภทเดียวกันกับของที่บรรจุ เว้นแต่เป็นที่เห็นได้ชัดว่าวัตถุหรือภาชนะบรรจุของดังกล่าวเหมาะสำหรับการใช้ซ้ำ เช่น ถังโลหะ หรือภาชนะที่ทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า สำหรับบรรจุก๊าซอัดหรือก๊าซเหลว

หลักเกณฑ์ข้อ 6

"ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย การจำแนกประเภทของๆ เข้าในประเภทย่อยของประเภทใดประเภทหนึ่ง ให้เป็นไปตามความของประเภทย่อยที่เกี่ยวข้อง และตามหลักเกณฑ์ข้างต้นโดยอนุโลม โดยพิจารณาเปรียบเทียบในระหว่างประเภทย่อยที่อยู่ในระดับเดียวกัน ตามวัตถุประสงค์ของหลักเกณฑ์ที่ให้ใช้หมายเหตุของหมวด และของตอนที่เกี่ยวข้องด้วย เว้นแต่จะมีข้อความระบุไว้เป็นอย่างอื่น"

ตามหลักเกณฑ์ข้อ 6 นี้ ให้นำหลักเกณฑ์ข้อ 1 กับหลักเกณฑ์ข้อ 5 มาใช้ในการจำแนกประเภทย่อยที่อยู่ภายใต้ประเภทเดียวกันโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการพิจารณาข้อความของประเภทย่อยให้คำนึงถึงหมายเหตุของหมวด และของตอนที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ข้อความของประเภทย่อย และหมายเหตุประเภทย่อยจะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น

การพิจารณาข้อความของประเภทย่อยที่เกี่ยวข้อง ต้องเปรียบเทียบประเภทย่อยที่อยู่ในระดับเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อจะพิจารณาประเภทย่อยระดับที่ 1 (ตัวเลข 5 หลัก) ที่มีตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไปภายใต้ประเภทเดียวกัน ให้พิจารณาเฉพาะความในประเภทย่อยระดับตัวเลข 5 หลักด้วยกัน เพื่อกำหนดว่าจะจัดเข้าอยู่ในประเภทย่อยระดับตัวเลข 5 หลักประเภทใด หากประเภทย่อยนั้นแยกออกเป็นประเภทย่อยระดับที่ 2 (ตัวเลข 6 หลัก) ให้พิจารณาข้อความในประเภทย่อยระดับตัวเลข 6 หลักด้วยกัน เพื่อกำหนดว่าจะจัดเข้าประเภทย่อยระดับตัวเลข 6 หลักประเภทใด ในกรณีที่มีการแยกเป็นประเภทย่อยระดับที่ 3 (ตัวเลข 7 หลัก) ต่อไปอีก ก็ให้ใช้หลักเกณฑ์ทำนองเดียวกัน

2.5.2 การพิจารณาจากหมายเหตุของหมวดและหมายเหตุของตอน และ หมายเหตุของประเภทย่อย (Section Notes, Chapter Notes and Subheading Notes)

ดังที่ได้ศึกษามาแล้วว่า โครงสร้างการจำแนกประเภทสินค้าหรือ โครงของพิกัดอัตราศุลกากร ได้แบ่งสินค้าเป็น 21 หมวด และในแต่ละหมวดก็ได้ แบ่งออกเป็นตอนรวม 96 ตอน ในแต่ละตอนจะแบ่งออกเป็นประเภทและประเภทย่อย ซึ่งในระบบฮาร์โมนีมีความละเอียดถึงเลขรหัส 6 ตัว วิธีการจำแนกประเภทพิกัดสินค้านั้น เมื่อสามารถที่จะพิจารณาในเบื้องต้นว่าสินค้านั้นควรจะอยู่ในหมวดหรือตอนใดแล้ว ก่อนที่จะมุ่งไปพิจารณาประเภทพิกัดใดในหมวดหรือใน ตอนนั้น จะต้องพิจารณาหมายเหตุของหมวด และของตอนนั้น ๆ ประกอบด้วย หมายเหตุเหล่านี้จะกำหนดขอบเขตของแต่ละถ้อยคำที่ปรากฏในแต่ละประเภทพิกัด นอกเหนือไปจากข้อความที่เป็นตัวบทของประเภทที่เกี่ยวข้องแล้วด้วย

หมายเหตุของหมวดและหมายเหตุของตอนนี้ มีความสำคัญ ซึ่งใน หลักเกณฑ์การตีความในข้อ 1 ก็ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า ชื่อของหมวด ตอน และตอนย่อย ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้สะดวกแก่การอ้างอิงเท่านั้น ตามวัตถุประสงค์ ของกฎหมาย การจำแนกประเภทให้จำแนกประเภทตามความของประเภทนั้น ๆ ตามหมายเหตุของหมวด หรือของตอนที่เกี่ยวข้อง การที่หลักเกณฑ์การตีความระบุ ไว้ชัดเช่นนี้ ทำให้เห็นได้ชัดว่าการที่จะจำแนกประเภทพิกัดแก่สินค้าชนิดใด จะ ต้องพิจารณาหมายเหตุของหมวด และของตอนก่อนทุกครั้ง^{๑๑}

ข้อที่ควรพิจารณาก็คือ เหตุใดจึงไม่นำข้อความที่ปรากฏในหมายเหตุต่าง ๆ นั้น ไประบุไว้ในตัวประเภทพิกัดสินค้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีความ ชัดแจ้งและสมบูรณ์ในประเภทพิกัดสินค้านั้น เหตุก็เพราะว่า การกำหนดประเภท พิกัดสินค้าต้องให้มีความกระชับรัดกุมยิ่ง และง่ายต่อการทำความเข้าใจ ดังนั้น หากมีการนำเอาหมายเหตุของหมวด หรือของตอนไประบุไว้ในประเภทพิกัด ก็คง จะทำให้ยืดยาว จึงมีความจำเป็นต้องนำไปกำหนดไว้ในหมายเหตุดังกล่าว ในที่นี้ จะขอยกตัวอย่างหมายเหตุดังกล่าว เพื่อเห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น

^{๑๑} "ความเป็นมาและหลักการของพิกัดฮาร์โมนี",
ศุลกากร. กองวิชาการ, กรมศุลกากร. ฉบับที่ 4, ปีที่ 1.

ตัวอย่างของหมายเหตุของหมวด 1 สัตว์มีปีก ผลิตภัณฑ์จากสัตว์

หมายเหตุ

1. ข้อความในหมวดนี้ที่ระบุถึงตระกูลหรือชนิดของสัตว์ใด ให้รวมถึงลูกของสัตว์ในตระกูลหรือชนิดนั้นด้วย เว้นแต่จะมีข้อความระบุไว้เป็นอย่างอื่น

2. ตลอดพิกัดอัตราศุลกากรนี้ ข้อความใดที่ระบุถึงผลิตภัณฑ์ที่ "แห้ง" ให้คลุมถึงผลิตภัณฑ์ที่แยกเอาน้ำออก ระเหยเอาน้ำออก หรือแช่แข็งแห้ง (ฟรีซไดรด์) ด้วย เว้นแต่จะมีข้อความระบุไว้เป็นอย่างอื่น

ตัวอย่างหมายเหตุของตอนที่ 3 ในหมวดที่ 1 ปลา สัตว์น้ำจำพวกคลัสตราเซีย โมลลัสก์ และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ

หมายเหตุ

ตอนนี้ไม่คลุมถึง

ก. สัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนม (ประเภทที่ 01.01) และเนื้อของสัตว์ดังกล่าว (ประเภทที่ 02.08 หรือ 02.10)

ข. ปลา (รวมถึงตับและไต) หรือสัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย โมลลัสก์ หรือสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ ที่ไม่มีชีวิต และไม่เหมาะสมสำหรับมนุษย์บริโภค ไม่ว่าจะเนื่องด้วยชนิด หรือสภาพของของมัน (ตอนที่ 5) ปลาหรือสัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย โมลลัสก์ หรือสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ ที่ปนหรือที่เป็นเพลเลต ซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับมนุษย์บริโภค (ประเภทที่ 23.01)

ค. คาร์เวีย หรือของที่ใช้แทนคาร์เวีย ซึ่งทำจากไขปลา (ประเภทที่ 16.04) จะเห็นได้ว่าเมื่อหมายเหตุได้กำหนดไว้อย่างแจ่มชัดว่า ในหมวดหรือตอนใดได้บอกไว้ว่าให้รวมถึง หรือยกเว้นไม่ให้รวมถึงสินค้าชนิดใดแล้ว เมื่อจะมีการจัดสินค้าเข้าประเภทพิกัด ซึ่งอยู่ในหมวดหรือตอนดังกล่าว ก็จะต้องปฏิบัติตามข้อความที่กล่าวไว้ในหมายเหตุนั้น

ในส่วนของหมายเหตุของหมวด ของตอน และของประเภทย่อยนี้ เมื่อได้มีการเอาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีมาใช้แทนระบบ CCCN แล้ว ได้มีการเปลี่ยนแปลงหมายเหตุของหมวดและของตอนต่าง ๆ หมายเหตุที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ ได้ระบุความหมายและชื่อยกเว้นไว้อย่างละเอียด ซึ่งในส่วนนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการจัดประเภทพิกัดสินค้า และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น ในตอนที่ 72 ซึ่งเป็นสินค้าเหล็กและเหล็กกล้า ได้มีการกำหนดหมายเหตุของตอนไว้ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับคำนิยามของผลิตภัณฑ์เหล็กหรือเหล็กกล้า ซึ่งได้มีคำนิยามใหม่สำหรับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ในตอนที่ 72 นี้ การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีของการผลิตในปัจจุบัน

2.5.3 การพิจารณาจากเอกสารเสริมของระบบฮาร์โมนี (Complementary Publication) ³⁷

ในการพิจารณาว่าสินค้าใดพึงจำแนกไว้ในประเภทพิกัดใด นอกจากจะพิจารณาโดยอาศัยหลักเกณฑ์การตีความ และพิจารณาจากหมายเหตุของหมวด ของตอนและของประเภทย่อยแล้ว ตามพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี ยังมีเอกสารอื่นที่สามารถนำมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดประเภทพิกัดสินค้า คือ

2.5.3.1 Explanatory Note เนื่องจากตัวบทของประเภทพิกัดนั้นต้องร่างขึ้นอย่างกระชับรัด ชัดเจน ดังนั้น จึงไม่อาจที่จะบรรยายรายละเอียดของสินค้าได้ทั้งหมด Explanatory Note นับว่าเป็นคู่มือที่สำคัญสำหรับใช้ประกอบการอ่านพิกัด ซึ่งใน Explanatory Note นี้ จะอธิบายถึงขอบเขตของพิกัดแต่ละประเภทและรายการสินค้าที่สำคัญ ๆ ที่รวมอยู่ในประเภทพิกัดนั้น ๆ รวมทั้ง ได้บอกคุณลักษณะของสินค้า และแนวทางในการพิจารณาไว้ด้วย ดังนั้น Explanatory Note จึงเป็นเอกสารที่ขาดไม่ได้สำหรับการพิจารณา หรือการตีความข้อความตัวบทของประเภทพิกัด อย่างไรก็ตาม การอ่าน Explanatory Note นั้น จะต้องให้มีความสอดคล้องกับข้อความของหมายเหตุของหมวด ของ

³⁷ Introducing the International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System, P. 36-40

ตอน และของประเภทย่อย และต้องพิจารณาประกอบกับตัวบทของประเภทพิกัดที่เกี่ยวข้องและหลักเกณฑ์การตีความ

ตัวอย่างการแก้ปัญหาการจัดประเภทพิกัดสินค้า โดยใช้ Explanatory Note

ข้อเท็จจริง มีสินค้านำเข้ารายหนึ่ง สำแดงประเภทสินค้าเป็น Gold Star Investment Powder (ปูนปลาสเตอร์) โดยทางกองวิเคราะห์สินค้า กรมศุลกากร ได้วิเคราะห์แล้วพบว่าสินค้านี้ประกอบด้วย Silica 73%, Calcium Sulphate 26% และสารประกอบ Organic 1% สินค้านี้นำไปใช้เป็นเข้าหลอมโลหะต่างๆ และเข้าหลอมนี้สามารถทนความร้อนได้ถึง 1500 °C ปัญหาก็คือ สินค้านี้จะจัดเข้าประเภทพิกัดที่ 25.20 หรือไม่ เนื่องจากพิกัดที่ 25.20 หมายถึง สินค้าประเภทยิปซัมแอนไฮโดรท์ รวมทั้งปลาสเตอร์... ซึ่งสินค้านี้ก็เป็นปลาสเตอร์ กรณีของสินค้านี้จะต้องพิจารณา Explanatory Note ในพิกัดที่ 25.20 ซึ่งให้ความหมายของปลาสเตอร์ว่า ได้จากการเผา Gypsum โดยวิธี Clacination และ Explanatory Note ในประเภทพิกัด 38.16 ได้ให้ความหมายว่า "The heading also covers refractory compositions with a basis of silica for the manufacture of dental of jewellery moulds by the last was process" ซึ่งเมื่อพิจารณาจาก Explanatory Note ซึ่งอธิบายความหมายของสินค้าทั้ง 2 ประเภทพิกัดแล้วก็ได้คำตอบว่า ควรจัดเข้าประเภทพิกัดที่ 38.16 เนื่องจากสินค้านี้ประกอบด้วย Silica เป็นส่วนใหญ่ (73%)^{๑๘}

2.5.3.2 Alphabetical Index to the Nomenclature and Explanatory Note ในส่วนนี้จะป็นหนังสือดัชนีที่ลำดับชื่อสินค้าเรียงตามตัวอักษร เพื่อเป็นแนวให้รู้ว่าสินค้านั้นอยู่ในประเภทพิกัดใด และได้ระบุไว้ในที่ใดของหมายเหตุ ของหมวด ของตอน หรือของตัวบทประเภทพิกัด หรือ ณ ที่ใดใน Explanatory Note อย่างไรก็ตาม ประโยชน์ในการใช้ Alphabetical Index เพื่อช่วยในการจัดประเภทพิกัดสินค้านี้ มีการใช้ค่อนข้างจำกัด และ

^{๑๘} คำสั่งที่ กค. ๒612/(4) 916 เรื่องการแจ้งประเภทพิกัดอัตราศุลกากร+ตามใบขนสินค้าเลขที่ ๒61-11292 และ ๒61-23๒32.

เหมาะสำหรับการค้าบางประเภทพิกัด สำหรับบุคคลทั่ว ๆ ไปที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการจำแนกประเภทพิกัดดี

2.5.3.3 Compendium of Classification Opinion
 ในส่วนนี้เกิดขึ้น เนื่องจากบางประเทศได้ประสบปัญหาในการจำแนกประเภทพิกัดสำหรับสินค้าบางชนิด จึงได้มีการหารือไปยังคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรได้ศึกษาแล้ว เห็นควรจัดสินค้านี้ดังกล่าวไว้ในประเภทพิกัดใด และถ้าเป็นที่เห็นชอบของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรก็อาจนำรายการสินค้าเหล่านั้นไปประกาศให้ทุกประเทศได้ทราบ ว่า ควรจำแนกประเภทพิกัดอย่างไร โดยพิมพ์รายการสินค้านี้ดังกล่าว เรียบลำดับตามรหัสประเภทพิกัด ซึ่งหากกรณีมีปัญหาว่าสินค้านั้นควรจัดอยู่ในประเภทพิกัดใด ก็สามารถที่จะได้รับประโยชน์จาก Compendium of Classification Opinion นี้ได้

2.6 สถานะทางกฎหมายของการจำแนกประเภทสินค้า หลักเกณฑ์การตีความ หมายเหตุของหมวด ของตอน และเอกสารเสริมของระบบฮาร์โมนไนซ์

จากการที่ได้ศึกษาถึงโครงสร้างของระบบฮาร์โมนไนซ์มาแล้ว สิ่งที่ต้องพิจารณาต่อไปก็คือ โครงสร้างของระบบนี้ มีสถานะอย่างไรตามกฎหมาย

สำหรับระบบการจำแนกประเภทสินค้า และหลักเกณฑ์การตีความนั้น อนุสัญญาาระบบฮาร์โมนไนซ์ ได้กำหนดไว้ในภาคผนวกท้ายอนุสัญญา และในมาตรา 2 ของอนุสัญญาาระบบฮาร์โมนไนซ์ได้บัญญัติว่า "ภาคผนวกของอนุสัญญานี้ ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญา และการอ้างถึงอนุสัญญาให้หมายถึงรวมถึงการอ้างถึงภาคผนวกด้วย" ดังนั้น หลักการจำแนกประเภทสินค้าและหลักเกณฑ์การตีความ จึงมีฐานะเป็นกฎหมาย ก่อให้เกิดผลผูกพันให้ประเทศภาคีต้องนำหลักการจำแนกประเภทสินค้าและหลักเกณฑ์การตีความไปใช้ในฐานะเป็นกฎหมาย

ในส่วนของเอกสารเสริมตามระบบฮาร์โมนไนซ์นั้น จะเห็นได้ว่าส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเพียงคำอธิบาย หรือแนวทางในการที่จะใช้การพิจารณาจัดประเภทพิกัดสินค้า และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญาาระบบฮาร์โมนไนซ์ จึงไม่ถือว่าเป็นฐานะเป็นกฎหมาย ประเทศต่าง ๆ จึงไม่มีผลผูกพันที่จะต้องใช้อื่นต่าง ๆ เหล่านี้ตามกฎหมาย

แต่อย่างไรก็ตาม แม้โดยทางทฤษฎีแล้ว Explanatory Note จะไม่มีผลผูกพันเป็นกฎหมาย แต่ก็มีผลในการชี้แจงอย่างเป็นทางการ (Persuasive Authority) และที่สำคัญที่สุดก็คือ Explanatory Note นี้เป็นสิ่งที่ทุกประเทศยึดถือปฏิบัติตามเสมอมาในทุก ๆ เรื่อง³⁹ ศาลยุติธรรมยุโรป (European Court of Justice) ก็ยังว่า Explanatory Note นั้น ใช้เพื่ออ้างอิงในการตีความประเภทพิกัดศุลกากรได้ และบางประเทศก็ได้มีการนำเอาไปใช้ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายด้วย⁴⁰

2.7 การระงับข้อพิพาทในการใช้ระบบฮาร์โมนไนซ์ ตามอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์

จากการที่ได้ศึกษาถึงวิธีการจำแนกประเภทสินค้า หลักเกณฑ์การตีความ และการพิจารณาจัดประเภทพิกัดสินค้าโดยวิธีอื่นมาแล้ว สิ่งสำคัญที่จะต้องศึกษาก็คือ การระงับข้อพิพาทในการใช้ระบบฮาร์โมนไนซ์ มีขั้นตอนในการดำเนินการอย่างไร

ข้อพิพาทในการใช้ระบบฮาร์โมนไนซ์ อาจเกิดขึ้นจากการจำแนกประเภทสินค้า ทั้งนี้ เนื่องจากในบางกรณีสินค้าบางชนิดอาจจะมีเทคนิคในการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรืออาจจะมีวิธีการที่จะพิจารณาจัดประเภทพิกัดสินค้าที่ละเอียด ซึ่งอาจจะต้องใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัย จึงจะสามารถจัดประเภทพิกัดสินค้านั้นได้ ในทางปฏิบัติในบางกรณี ถึงแม้จะได้มีการนำเอาหลักเกณฑ์การตีความหรือ

³⁹ สุรเกียรติ์ เสถียรไทย, กฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศกับการค้ามันสำปะหลังระหว่างไทยกับประชาคมยุโรป, วารสารนิติศาสตร์, ฉบับที่ 4 ปีที่ 16 (ธันวาคม 2529) หน้า 135.

⁴⁰ ในคดี *Deutsche Bakels GmbH v. Oberfinanzdirektion München*, case 14/70 (1970), ECR 1001 ศาลยุติธรรมยุโรปถือว่า EN มีผลเด็ดขาด ถ้าไม่ขัดกับมาตรการของประชาคมยุโรปและในคดี *Cleton v. Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen*, case 11/79 (1970) ECR 3072 หน้า 3080 ศาลถือว่า EN ของประชาคมยุโรปมีผลเพียงเพิ่มเติม EN ของ CCCN เท่านั้น ไม่ใช่มีผลไปแทนที่ EN ของ CCCN

ศึกษารายละเอียดจาก Explanatory Note หรือ Compendium of Classification Opinion แล้วก็ตาม ก็ยังไม่สามารถที่จะจัดประเภทพิกัตสินค้านั้นได้ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ หากเป็นกรณีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างประเทศภาคีของอนุสัญญาฯ ตามอนุสัญญาฉบับนี้ ก็ได้มีการกำหนดขั้นตอนในการระงับข้อพิพาทดังนี้

2.7.1 การระงับข้อพิพาทโดยประเทศภาคีผู้ทำสัญญา

ตามมาตรา 10 ข้อ 1 ของอนุสัญญา ได้วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้นระหว่างประเทศภาคีของอนุสัญญาเกี่ยวกับการตีความ ให้รัฐภาคี ทำการระงับข้อพิพาทด้วยการเจรจาหารือกันเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งการเจรจาหารือกันนี้ เป็นกระบวนการระงับข้อพิพาทที่สะดวก และใช้กันมากที่สุด กล่าวคือ รัฐคู่ภาคีที่เกิดข้อพิพาทจะมีการแลกเปลี่ยนข้อเรียกร้อง และเหตุผลที่สนับสนุนข้อเรียกร้องของตน ทั้งวาจาหรือลายลักษณ์อักษร เพื่อที่จะได้มีการปรับข้อเรียกร้องทั้งสองฝ่ายให้สมดุลงัน เพื่อนำไปสู่ความตกลงยุติข้อพิพาทนั้น ตามอนุสัญญาฯ เมื่อมีข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้ระบบฮาร์โมนีไซส์ ก็ดำเนินการระงับข้อพิพาทขั้นต้นโดยการเจรจาหารือกันเท่าที่จะเป็นไปได้ ส่วนผลของการเจรจาจะทำให้มีการตกลงกันได้หรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสำคัญของปัญหาว่ามีความรุนแรง และมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประเทศภาคีมากน้อยเพียงใด

2.7.2 การระงับข้อพิพาทโดยคณะกรรมการระบบฮาร์โมนีไซส์ (Harmonized System Committee)

การระงับข้อพิพาทโดยคณะกรรมการระบบฮาร์โมนีไซส์นี้ ตามอนุสัญญาฯ มาตรา 10 ข้อ 2 ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ว่า "ข้อพิพาทใดๆ ซึ่งไม่อาจระงับได้โดยวิธีการเจรจาตามข้อ 1 ให้ภาคีผู้พิพาท เสนอข้อพิพาทนั้นต่อคณะกรรมการระบบฮาร์โมนีไซส์เพื่อพิจารณาและเสนอแนะเพื่อระงับข้อพิพาทนั้น" คณะกรรมการระบบฮาร์โมนีไซส์นี้เป็นคณะกรรมการด้านเทคนิค (Technical Committee) คณะหนึ่งของคณะกรรมการทั้งสิ้น 6 คณะ ซึ่งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร (Customs Co-operation Council) ได้จัดขึ้นเพื่อบริหารงานด้านศุลกากรตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 6 แห่งอนุสัญญาพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีไซส์ ซึ่งคณะกรรมการระบบฮาร์โมนีไซส์นี้ ประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศภาคีทุกประเทศ ซึ่งกรณีมีการพิพาทระหว่างประเทศภาคีเกี่ยวกับการใช้ระบบฮาร์โมนี

ไนซ์แล้ว หากคู่กรณีไม่สามารถทำการเจรจาตกลงกันได้ ก็ให้ประเทศภาคีเสนอปัญหานั้นต่อคณะกรรมการระบบฮาร์โมนี และในขั้นตอนของการพิจารณา ประเทศภาคีมีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุม และสามารถที่จะยื่นข้อเสนอนั้นต่าง ๆ มีสิทธิที่จะตั้งข้อสงวน และมีสิทธิที่จะออกเสียงในการพิจารณาปัญหาข้อพิพาทนั้น เมื่อพิจารณาปัญหาว่าเป็นเช่นใดแล้ว คณะกรรมการระบบฮาร์โมนี ก็จะทำเป็นคำแนะนำ (Recommendation) ให้แก่ประเทศภาคีผู้พิพาทว่าปัญหาดังกล่าวมีข้อยุติอย่างไร

การระงับข้อพิพาทตามข้อ 2 นี้ จะมีลักษณะที่เป็นธรรมชาติแก่ทุก ๆ ประเทศ ทั้งนี้ เนื่องจากแต่ละประเทศมีสิทธิในการออกเสียงที่เท่าเทียมกันในคณะกรรมการระบบฮาร์โมนี ที่จะชี้ขาดปัญหาดังกล่าว

2.7.3 การระงับข้อพิพาทโดยคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร (Customs Co-operation Council)

อนุสัญญาจำกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี ได้กำหนดบทกติกเกณฑ์ไว้ในมาตรา 10 ข้อ 3 ว่า "หากคณะกรรมการระบบฮาร์โมนี ไม่สามารถระงับข้อพิพาทได้ ให้คณะกรรมการระบบฮาร์โมนีนำเรื่องเสนอคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร เพื่อตัดสินปัญหาต่อไป คณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรนี้จะจัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญาการก่อตั้งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร (Convention Establishing a Customs Co-operation Council) เมื่อ พ.ศ. 2495 โดยคณะมนตรีนี้จะมีหน้าที่ในการจัดระบบศุลกากรให้มีความสอดคล้อง และมีความเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก และในการนำระบบฮาร์โมนีมาใช้ คณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรก็เป็นองค์กรที่ เป็นผู้สนับสนุนตลอดมา"⁴¹

ในการระงับข้อพิพาทนี้ ได้กำหนดไว้เสนอปัญหาต่อคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร ในกรณีที่คณะกรรมการระบบฮาร์โมนีไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้ ซึ่งการนำเสนอคณะมนตรีที่เป็นองค์กรเหนือกว่า ย่อมจะทำให้การตัดสินปัญหาที่เกิดขึ้นมีความเด็ดขาด และเป็นการยุติข้อพิพาทได้

⁴¹ สักยาน ศิริบุญย์, คณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร, วารสารศุลกากร ฉบับที่ 10 ปีที่ 2 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2532) หน้า 10.

2.7.4 การแก้ไขปัญหาข้อพิพาทโดยคู่กรณีตกลงกันล่วงหน้า ยอมตนเข้าผูกพันตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหรือคณะมนตรี

ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1๗ ข้อ 4 ซึ่งการที่กำหนดไว้เช่นนี้ ก็เพื่อจะเป็นการแก้ไขปัญหาย่อยๆ ที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตของประเทศชาติ เพราะบางครั้งเมื่อเกิดกรณีปัญหาข้อพิพาทขึ้น ประเทศภาคีบางประเทศอาจจะไม่ยินยอมเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นต่อคณะกรรมการเพื่อตัดสินปัญหาก็ได้ ซึ่งอาจเป็นปัญหาที่ยืดเยื้อหาข้อยุติไม่ได้ อนุสัญญานี้จึงระบุชัดเจนไปว่า ประเทศภาคีอาจจะทำการตกลงกันล่วงหน้าที่จะยอมรับข้อเสนอของคณะกรรมการ และคณะมนตรี ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สิ่งที่ต้องพิจารณาต่อไปก็คือกระบวนการระงับข้อพิพาทตามมาตรา 1๗ ของอนุสัญญาฯ นี้ มีผลผูกพันกับประเทศภาคีอย่างไร

ตามหลักกฎหมายสนธิสัญญา หากประเทศภาคีใดร่วมลงนามในอนุสัญญาฉบับใด ประเทศภาคีนั้นก็จะมีพันธะผูกพันต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา ตามหลัก *Paeta Sunt Servanda*

ในกรณีตามมาตรา 1๗ นี้ ข้อ 4 ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ภาคีผู้ทำสัญญาอาจตกลงกันล่วงหน้า "ยอมตนเข้าผูกพันตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหรือคณะมนตรีฯ" ซึ่งหมายถึงว่า ความผูกพันต่อคำเสนอแนะต่าง ๆ นั้น จะเกิดขึ้นเมื่อภาคีได้ทำความตกลงตามข้อ 4 นี้เท่านั้น ที่จะยอมตนเข้าผูกพันตามข้อเสนอแนะต่าง ๆ หากประเทศภาคีไม่ยินยอมล่วงหน้าว่าจะเข้าผูกพันแล้ว คำชี้ขาดของคณะกรรมการฯ และคณะมนตรีย่อมจะไม่มีผลบังคับอย่างใดต่อประเทศภาคีผู้พิพาท